Vlaams Parlement

922 (2016-2017) – Nr. 1
ingediend op 13 oktober 2016 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

betreffende de tijdelijke werkervaring,
het regelen van stages
en diverse bepalingen
in het kader van de zesde staatshervorming

verzendcode: ECO

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet 15
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 27
Advies van de Raad van State 43
Ontwerp van decreet..... 53

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

Via de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming werden de bevoegdheden van de gewesten aanzienlijk uitgebreid. Een aantal bevoegdheden worden al uitgeoefend door het Vlaamse Gewest. Andere bevoegdheden vereisen nog decretale aanpassingen.

De voorgestelde aanpassingen aan de verschillende reglementeringen hebben onder meer betrekking op:
- de arbeidsmarktbegeleiding van rechthebbenden op leefloon en het equivalent leefloon (artikel 6, §1, IX, 2°/1, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI));
- het doelgroepenbeleid (artikel 6, §1, IX, 7°, van de BWHI), in het bijzonder:
  - de maatregelen inzake de activering van werkloosheidsuitkeringen;
  - allerhande premies, waaronder de opleidingsuitkering en de stage-uitkering;
- de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA) (artikel 6, §1, IX, 11°, van de BWHI).

Aangezien een aantal van deze bevoegdheden nauw aanleunen bij bevoegdheden die reeds langer door Vlaanderen werden uitgeoefend, is een van de doelstellingen van dit decreet om de overgedragen bevoegdheden over te nemen en af te stemmen op het Vlaamse arbeidsmarkt en activeringsbeleid.

In de eerste plaats is er uiteraard het nieuwe stelsel van de Tijdelijke Werkervaring (TWE), dat met dit decreet in het leven wordt geroepen. De (gedeeltelijke) integratie van onder andere de maatregel 'artikel 60' (zoals vervat in artikelen 57quater, 60, §7, en 61 van de OCMW-wet (OCMW: Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn)) in het stelsel van TWE werd reeds uitdrukkelijk vermeld in het Vlaamse regeerakkoord 'Vertrouwen, verbinden, vooruitgaan' 2014-2019. Met dit decreet wordt de integratie van 'artikel 60' in TWE tot stand gebracht, door enerzijds een aantal basisprincipes (zoals vastgelegd in de conceptnota 'Tijdelijke werkervaring') omtrent de tijdelijke werkervaring vast te leggen, en anderzijds door een aantal wijzigingen in 'artikel 60' door te voeren, om deze maatregel op een efficiënte wijze te kunnen hanteren in het TWE-stelsel.

Zo wordt de maatregel, vervat in artikel 60, §7, aangepast om meer autonomie te bieden aan de OCMW's (onder andere door het schrappen van de verplichting om een productiviteitspremie te vragen aan privéondernemingen).

In de tweede plaats worden een aantal wijzigingen doorgevoerd in het VDAB-decreet (VDAB: Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) (decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap 'Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding'). Zo worden onder meer de bevoegdheden ingekanteld voor de opleidingsuitkeringen en de stage-uitkeringen. Gezien de aard van deze bevoegdheden en het opzet van het stelsel tijdelijke werkervaring werd ook duidelijk dat er een nood was aan de veralgemeende bevoegdheid tot het aanbieden en organiseren van stages door de VDAB, met inbegrip van het toekennen van tegemoetkomingen aan stagegever en stagiair. Om die reden wordt artikel 5 van het VDAB-decreet uitgebreid, en wordt er een nieuwe afdeling 'stages' toegevoegd aan hoofdstuk VI van dat decreet.

Tot slot worden er nog enkele bepalingen inzake het stelsel van de PWA's gewijzigd bij dit decreet. Het betreft de bestemming van het saldo van het opleidingsbudget

dat aan de PWA's wordt toegekend, en de afschaffing van een verrekening van de kosten voor gedetacheerd personeel naar PWA's met een dienstenchequeafdeling.

1.4 Advies van de Raad van State

Op 23 september 2016 werd het advies van de Raad van State (60.048/1) ontvangen op dit ontwerp van decreet.

In punt 3.1 van het advies stelt de raad zich de vraag of aan de vormvereiste is voldaan van het voorafgaande overleg tussen de Vlaamse Regering en de betrokken federale overheid, mede gelet op het feit dat dit overleg ook op ambtenarenniveau heeft plaatsgevonden. Aan deze vormvereiste werd voldaan, aangezien het overleg niet louter op ambtelijk niveau werd gevoerd, maar ook door vertegenwoordigers van het kabinet van de Vlaamse minister van Werk.

In punt 3.2 van het advies werd de vormvereiste van het "eensluidend advies van de Ministerraad" aangehaald. De nodige stappen werden reeds gezet om dit advies te bekomen.

Verder maakt de Raad van State een opmerking over artikel 23, tweede lid, van de Grondwet, in die zin dat het aan de wetgever toekomt om het recht op sociale zekerheid te waarborgen. Echter, zoals het advies zelf ook stelt, staat dit niet in de weg dat een delegatie aan de uitvoerende macht mogelijk blijft. De machtigingen die in dit ontwerp van decreet worden gegeven aan de Vlaamse Regering zijn gerechtvaardigd, aangezien de principes en de rechten in dit ontwerp reeds worden vastgelegd.

Artikelsgewijs maakt de Raad van State opmerkingen bij artikel 1, artikel 6 en artikel 16. Deze opmerkingen werden allemaal gevolgd:
- in artikel 1 werd in de memorie van toelichting verduidelijkt dat het hier wel degelijk om een gemeenschaps- en gewestbevoegdheid gaat, gelet op de gemeenschapsbevoegdheid inzake beroepsomscholing en -bijscholing;
- in artikel 6 werd het tweede lid van §1 weggelaten. Dit begrip werd reeds gedefinieerd in artikel 3, 6°, en hoeft dus niet hernomen te worden;
- in artikel 16 werd de nummering van het in te voeren artikel gecorrigeerd.

1.5 Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Op 15 juli 2016 werd een advies gevraagd aan de SERV met betrekking tot het voorontwerp van decreet, dat werd afgegeven op 8 augustus 2016. De SERV gaf voor deze tekst een voorwaardelijk positief advies. Dit advies gaf geen aanleiding tot wijzigingen in de ontwerptekst van het decreet, maar de opmerkingen werden wel meegenomen bij het opstellen van het uitvoeringsbesluit.

B. Commentaar bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid. Naast de bevoegdheden die door de zesde staatshervorming aan de gewesten werden overgedragen, heeft dit decreet ook betrekking op de gemeenschapsbevoegdheid, bedoeld in artikel 4, 16° (beroepsomscholing en -bijscholing), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 3

De begrippen, vermeld in dit artikel, behoeven geen verdere commentaar.

Hoofdstuk 2. Het traject tijdelijke werkervaring

Afdeling 1. Werkingsprincipes

Artikel 4

Het traject tijdelijke werkervaring heeft als doelstelling de inschakeling in de reguliere arbeidsmarkt mogelijk te maken. Werkzoekenden met een overbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt, waaronder langdurig werkzoekenden, die beschikken over voldoende leervermogen en ontwikkelpotentieel kunnen instromen in het traject tijdelijke werkervaring zodoende dat zij hun competenties verwerven en/of versterken in reële situaties.

Tijdens de duur van het traject tijdelijke werkervaring wordt er door de aangeboden begeleiding naar gestreefd dat de werkzoekende voldoende competenties verwerft zodoende dat hij/zij na afloop van het traject tijdelijke werkervaring kan uitstromen naar de reguliere arbeidsmarkt (Normaal Economisch Circuit (NEC)). Indien tewerkstelling in de reguliere arbeidsmarkt niet haalbaar blijkt, wordt bekeken of een ander passend aanbod of stelsel meer aangewezen is, zoals onder andere tewerkstelling in de sociale economie.

Artikel 5

Om toegelaten te worden tot het traject tijdelijke werkervaring moet er een inschrijving als werkzoekende hebben plaatsgevonden bij VDAB. Er wordt tevens bepaald dat de duurtijd in beginsel maximaal vierentwintig maanden bedraagt. Het traject tijdelijke werkervaring is een individueel traject op maat van de klant, en duurt niet langer dan noodzakelijk. Voor leefloongerechtigden betekent dit dat het traject minimaal de duurtijd heeft die nodig is voor de opbouw van sociale zekerheidsrechten. De begeleiding tijdens dit traject kan opgenomen worden door partnerorganisaties van VDAB.

De Vlaamse Regering zal de voorwaarden en modaliteiten bepalen van de wijze waarop de werkzoekenden met een overbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt kunnen instromen in het traject. Het uitvaardigen van nadere regels betreffende de duurtijd, verlenging, intrekking en schorsing van het traject tijdelijke werkervaring worden nader uitgewerkt in een uitvoeringsbesluit.

Artikel 6

De werkervaringsovereenkomst bedoeld in §1 is een overkoepelende sui-generis-overeenkomst die wordt afgesloten tussen de werkzoekende en zijn begeleider. Het betreft in geen enkel geval een arbeidsovereenkomst in de zin van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Binnen de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst kunnen andere instrumenten worden ingezet. Voor deze instrumenten (opleidingen, stages enzovoort) kunnen aparte overeenkomsten worden afgesloten, binnen het kader van de werkervaringsovereenkomst.

Overeenkomstig artikel 5, §1, 7°, b), van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding" heeft de VDAB de bevoegdheid om vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt toe te kennen aan verplicht ingeschreven werkzoekenden tijdens studies, opleidingen of stages.

Met toepassing van deze bevoegdheid zal de VDAB een vrijstelling toekennen voor deze werkervaringsovereenkomst, aangezien het hier een overkoepelende overeenkomst betreft voor een traject tijdens hetwelke diverse instrumenten worden ingezet die in elk geval deel uitmaken van deze bevoegdheid.

Een vrijstelling kan alleen worden toegekend indien de werkzoekende beschouwd kan worden als een verplicht ingeschreven werkzoekende die werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen geniet. Indien een werkzoekende gedurende de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst voldoet aan de definitie van de verplicht ingeschreven werkzoekende dan kan hij in aanmerking komen voor een vrijstelling van beschikbaarheid voor de resterende duurtijd van de werkervaringsovereenkomst.

De verdere uitwerking van deze specifieke vrijstelling zal gebeuren overeenkomstig het VDAB-decreet van 7 mei 2004.

Afdeling 2. Werkplekleerinstrumenten

Artikel 7

Voor het traject tijdelijke werkervaring zal de VDAB een aantal werkplekleerinstrumenten (bijvoorbeeld stages, individuele beroepsopleiding (IBO) enzovoort) ter beschikking stellen die kunnen worden ingezet gedurende de duurtijd van het traject. De bemiddelaar zal die instrumenten aan de werkzoekende voorstellen waarvan hij inschat dat deze het best aangewezen zijn om de ontbrekende arbeids- en beroepsgerichte competenties aan te leren of te versterken.

In het kader van dit traject zal gebruikgemaakt worden van die instrumenten die voldoende intensief en arbeidsmarktgericht zijn om de werkzoekende in staat te stellen na afloop van het traject uit te stromen naar het normaal economisch circuit.

Welke instrumenten kunnen worden ingezet, de toegangsvoorwaarden van deze instrumenten, maar ook de verder modaliteiten van de instrumenten kunnen worden bepaald door de Vlaamse Regering.

Voor wat betreft de gerechtigden op maatschappelijke integratie of gerechtigden op financiële maatschappelijke hulp vanwege de OCMW's, zal het instrument 'artikel 60' in elk geval deel uitmaken van de mogelijke instrumenten die kunnen worden ingezet in een traject tijdelijke werkervaring. In een volgende afdeling worden dan ook enkele wijzigingen aangebracht in (de financiering van) dit instrument, om dit meer af te stemmen op het Vlaamse activeringsbeleid.

Afdeling 3. Toezicht en handhaving met betrekking tot artikel 57quater, 60, §7, en 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Artikel 8

Wanneer een leefloongerechtigde in dienst wordt genomen in toepassing van artikel 60, §7, van de OCMW-wet, dan is er volgens de huidige reglementering een toelage verschuldigd aan het OCMW gedurende de arbeidsovereenkomst.

Deze toelage wordt toegekend ter compensatie van (een gedeelte van) de brutoloonkost van de arbeidsovereenkomst. Het bedrag van de toelage is afhankelijk van het arbeidsregime en de gebruiker (sociale economie of andere) bij wie de werknemer eventueel ter beschikking wordt gesteld. Daarnaast wordt er momenteel ook voorzien in een vrijstelling van werkgeversbijdragen.

Op basis van de eerste paragraaf krijgt VDAB de mogelijkheid om toezicht uit te oefenen op de toekenning van deze toelages. Hieronder kan worden begrepen dat VDAB zich het recht voorbehoudt om na te gaan of de correcte toelages werden uitgekeerd aan de OCMW's. Daarnaast kan de VDAB ook nagaan of de gekregen toelages correct worden besteed. Teneinde deze controle op de toekenning en de aanwending van de toelages te controleren, kan VDAB alle boekhoudkundige stukken en andere relevante stukken hierover opvragen. Uiteraard zal VDAB hierbij het evenredigheids-, proportionaliteits- en finaliteitsbeginsel in acht nemen.

Wanneer blijkt uit het toezicht, beschreven in §1, dat er sprake is van een geheel of gedeeltelijke onterechte toekenning van toelages dan kan VDAB overgaan tot het terugvorderen het ten onrechte verkregen saldo.

Bij onregelmatigheden, zoals weigering om stukken over te maken en vermoedens van fraude, kan de VDAB het dossier overmaken aan de instantie, bevoegd voor de toepassing van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht. Indien op grond van deze inspectie ook een terugvordering van de toelages dient te gebeuren, dan gebeurt dit door de VDAB.

De toepassing van de derde paragraaf is geen vereiste om onterecht uitbetaalde toelages terug te vorderen.

Hoofdstuk 3. Subsidievoorwaarden voor leefloongerechtigden die in een traject tijdelijke werkervaring stappen

Artikel 9

De OCMW's kunnen gesubsidieerd worden om de begeleiding op te nemen van die personen die tot hun doelgroep behoren, met name degenen die gerechtigd zijn op maatschappelijke integratie of financiële hulp. Waar de OCMW's tot op heden werden vergoed voor de begeleiding van 'artikel 60'ers' door middel van een RSZ-korting, kan men nu vergoed worden door middel van een subsidie. Deze subsidie dekt niet louter de periode van de 'artikel 60'-tewerkstelling, maar de volledige duurtijd van de werkervaringsovereenkomst en dus het 'traject tijdelijke werkervaring'.

De subsidie in dit artikel geldt voor degene die als gerechtigde op maatschappelijke integratie of financiële hulp instapt in het traject tijdelijke werkervaring. Echter, zodra hij een overeenkomst 'artikel 60' ondertekent, krijgt hij het statuut van werknemer. Na afloop van de 'artikel 60'-overeenkomst kan hij het statuut van (uitkeringsgerechtigd) werkzoekende krijgen.

Enkel voor deze doelgroep kan voorzien worden in een subsidie, aangezien de OCMW's een exclusieve wettelijke bevoegdheid hebben om het instrument 'artikel 60' te kunnen inzetten.

Hoofdstuk 4. Wijzigingsbepalingen

Artikel 10

In artikel 5, §4bis, wordt een correctie doorgevoerd: er werd verwezen naar artikel 14, §1, 4°, van dezelfde wet, een punt dat niet (langer) bestaat. Dit wordt ge-

corrigeerd naar punt 3°. De toelage waarvan hier sprake is gelijk aan het leefloon categorie 3: de samenwonende met gezinslast.

Verder wordt de toelage expliciet beperkt tot de brutoloonkost, en wordt gesteld dat de toelage nooit meer kan bedragen dan het bedrag van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen (hierna: GGMMI). Het GGMMI, waarvan hier sprake, wordt vastgelegd in cao nr. 43 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen.

Artikel 11

Om de integratie van de maatregel 'artikel 60' in het stelsel van Tijdelijke Werkervaring mogelijk te maken, wordt nu gesteld dat een tewerkstelling in het kader van deze maatregel enkel mogelijk is met toelage in het stelsel van Tijdelijke Werkervaring. De inzet van de maatregel buiten een traject tijdelijke werkervaring zal geen recht op toelage openen ten aanzien van het OCMW.

Dit heeft tot gevolg dat een OCMW eerst een traject tijdelijke werkervaring zal opstarten met de betrokkene, om dan over te gaan tot de arbeidsovereenkomst 'artikel 60'. De beslissing over wie kan starten in een 'artikel 60'-tewerkstelling is een autonome beslissing van de OCMW's. De budgettaire middelen voor 'artikel 60' worden aangepast aan de evoluties van het aantal tewerkstellingen 'artikel 60'.

Op deze manier wordt er voor gezorgd dat een betrokkene niet slechts een tewerkstelling krijgt om voldoende gewerkte dagen te kunnen aantonen in functie van het verkrijgen van een recht op werkloosheidsuitkeringen (artikel 60, §7/artikel 61), maar voortaan ook de zekerheid heeft dat hij in een overkoepelend traject naar activering en inzet op de arbeidsmarkt terechtkomt. Er zal worden voorzien in een financieringsmechanisme dat de OCMW's in staat moet stellen om ook na afloop van de maatregel 'artikel 60' de begeleiding van de betrokkene in het stelsel tijdelijke werkervaring op zich te nemen en dit voor een maximaal voorziene duurtijd van een TWE-traject.

Artikelen 12 en 35

Met deze artikelen wordt beoogd om de bestaande vrijstelling van RSZ-werkgeversbijdragen (RSZ: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) voor een tewerkstelling in het kader van 'artikel 60' op te heffen. Er zal worden voorzien in een compenserende subsidie zodat dit voor de OCMW's budgetneutraal kan gebeuren. Deze subsidie zal specifiek toegekend worden voor financiering van de begeleiding/ondersteuning van de leefloongerechtigde doorheen het ganse TWE-traject. Het is duidelijk dat deze korting tot doel had de begeleiding/opleiding en het tewerkstellingsbeleid van de OCMW's ten aanzien van de leefloongerechtigden te financieren. De overstap naar een subsidie houdt dus slechts een minimaal inhoudelijke wijziging in ten aanzien van de bestaande werking.

Dit heeft onder meer tot gevolg dat de bestaande RSZ-(doelgroepen)kortingen ook kunnen worden toegepast door de OCMW's voor deze tewerkstellingen, voor zover deze tewerkstelling voldoet aan de toepasselijke voorwaarden van de RSZ-doelgroepenkorting.

Een bijkomend voordeel is dat op deze manier de begeleiding van de betrokken werkzoekenden blijvend kan gefinancierd worden voor de volledige duurtijd van de werkervaringsovereenkomst, waar met de huidige regelgeving er een aparte financiering bestaat voor de maatregel 'artikel 60' zelf. Op deze manier komt men tot een meer gestroomlijnde en efficiënte werking voor de activering van deze doelgroep.

Artikel 13

Artikel 13, 1°

In artikel 36 wordt een correctie doorgevoerd: er werd verwezen naar artikel 14, §1, 4°, van dezelfde wet, een punt dat niet langer bestaat. Dit wordt gecorrigeerd naar punt 3°. De toelage waarvan hier sprake is gelijk aan het leefloon categorie 3: de samenwonende met gezinslast.

Verder wordt de toelage expliciet beperkt tot het brutoloon, en wordt gesteld dat de toelage nooit meer kan bedragen dan het bedrag van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen. Het GGMMI, waarvan hier sprake, wordt vastgelegd in cao nr. 43 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen.

Artikel 13, 2°

Deze wijziging heeft tot doel om te verduidelijken dat het de Vlaamse Regering is die de hoogte van de toelage voortaan bepaalt, en dus niet langer het federale beleidsniveau. Tevens wordt gesteld dat de Vlaamse Regering dit 'kan' bepalen, zodat deze bepaling ook uitvoerbaar is indien de Vlaamse Regering nalaat verdere uitvoering te geven aan dit artikel.

Artikel 14

De verhoging van de toelage indien het personen jonger dan 25 jaar betreft, wordt opgeheven. Aangezien met dit decreet ook de vrijstelling van RSZ-bijdrage wordt afgeschaft, kunnen jongeren voortaan gebruikmaken van de doelgroepverminderingen die op hen van toepassing zijn.

Artikel 15

Dit artikel kadert in de schrapping van de RSZ-vrijstelling, die eerder werd besproken.

Artikel 16

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 17

Artikel 5 van het VDAB-decreet somt de verscheidene taken op die aan de VDAB zijn toegewezen.

Er wordt voorzien in een aanvulling van de taken op het vlak van de competentieontwikkeling met het oog op de levenslange en duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt.

Artikel 17, 1°

Het toekennen van opleidingsuitkeringen en compensatie-uitkeringen vormt een uitbreiding van de oorspronkelijke taak beschreven in punt c). Daarnaast wordt er in een delegatie aan de Vlaamse Regering voorzien met betrekking tot het uitvaardigen van regels tot toekenning, opheffing, wijziging, opschorting of vervanging van de opleidingsuitkeringen of compensatie-uitkeringen.

Deze uitbreiding heeft tot doel om voor werkzoekenden die niet of over slechts een beperkt inkomen beschikken, een compensatie te voorzien bij het volgen van een opleiding, studie of werkplekleerinstrument. Aangezien er op dit moment ver-

schillende instrumenten naast elkaar bestaan (zoals de opleidingsuitkering die nu in artikel 36ter van het werkloosheidsbesluit wordt geregeld, en de compensatievergoeding uit artikel 93 van het VDAB-besluit) die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren, wordt de mogelijkheid hier opengelaten om deze uitkeringen op elkaar af te stemmen.

Artikel 17, 2°

Vervolgens wordt voorzien in de expliciete mogelijkheid voor de VDAB om stage aan te bieden of stages te organiseren met competentieversterking als hoofddoel. De Vlaamse Regering kan voorzien in bijkomende regels betreffende de opheffing, wijziging of de vervanging van bepaalde stages.

Tot slot krijgt de VDAB ook de taak tot het toekennen van tegemoetkomingen voor werkzoekende en/of stagegever inzake stages. Onder het begrip tegemoetkomingen vallen onder andere de stage-uitkeringen die op dit moment geregeld worden in het kader van de instapstages van artikel 36quater van het werkloosheidsbesluit. De stage-uitkeringen zijn ten laste van de VDAB. Afhankelijk van het type stage kan er ook een tegemoetkoming zijn ten laste van de stagegever. De voorwaarden en de modaliteiten tot het toekennen van tegemoetkomingen voor stages kunnen in een besluit van de Vlaamse Regering nader worden uitgewerkt. Daarnaast is ook voorzien in de mogelijkheid om tegemoetkomingen, met inbegrip van de stage-uitkeringen, op te heffen, te wijzigen of te vervangen.

Op deze manier wordt voorzien dat er bij uitvoeringsbesluit nieuwe vormen van stage kunnen ontwikkeld worden, waaraan tegemoetkomingen voor werkzoekende en/of stagegever kunnen worden gekoppeld, hetzij ten laste van de stagegever, hetzij ten laste van de VDAB. Een combinatie van beide is desgevallend ook mogelijk.

Artikel 17, 3°

In het kader van artikel 57quater, 60, §7, en 61 van de OCMW-wet kunnen toelages worden toegekend aan de OCMW's. De VDAB kan toezicht uitoefenen op de toekenning en de aanwending van deze toelages. Hieronder kan worden begrepen dat de VDAB zich het recht voorbehoudt om na te gaan of de correcte toelages werden uitgekeerd aan de OCMW's. Daarnaast kan de VDAB ook nagaan of de gekregen toelages correct worden besteed. Teneinde deze controle op de toekenning en de aanwending van de toelages te controleren, kan de VDAB alle boekhoudkundige stukken en andere relevante stukken hierover opvragen. Uiteraard zal de VDAB hierbij het evenredigheids-, proportionaliteits- en finaliteitsbeginsel in acht nemen.

Wanneer blijkt uit het toezicht, beschreven in §1, dat er sprake is van een geheel of gedeeltelijke onterechte toekenning van toelages dan kan de VDAB overgaan tot terugvordering van het ten onrechte verkregen saldo.

Artikel 18

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 19

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid tot het uitwerken van stagevormen. Een stagegever die nood heeft aan een arbeidskracht en hiervoor wenst gebruik te maken van een door de VDAB uitgewerkte stage kan dit aangeven. Uiteraard moet de stagegever voldoen aan de voorwaarden om als stagegever te fungeren binnen de door hem aangegeven stagevorm.

Artikel 20

Een werkzoekende die bepaalde competenties moet aanleren of versterken opdat hij/zij kan uitstromen naar de reguliere arbeidsmarkt (Normaal Economisch Circuit), kan tot een stagevorm worden toegelaten. Tot welke stage deze werkzoekende zal worden toegelaten zal afhangen van zijn/haar profiel. De stagevormen, de voorwaarden van deze stagevormen en andere nadere regels hieromtrent zullen verder worden bepaald door de Vlaamse Regering. Daarnaast kunnen ook de regels omtrent het aanvragen van een stage, de overeenkomst die zal worden gehanteerd, alsook regels rond het schorsen, stopzetten of verlengen van stages in een besluit van de Vlaamse Regering worden opgenomen.

Er wordt tevens verduidelijkt dat de bepalingen in deze afdeling enkel van toepassing zijn op de stagevormen die door de VDAB worden ingezet of georganiseerd. Stages of andere vormen van competentieversterking die worden ingezet in het kader van onderwijs of Syntra Vlaanderen, worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze afdeling.

Artikel 21

Het aanbieden van een stage alsook het doorlopen van een stage kan kosten met zich meebrengen voor respectievelijk stagegever en stagiair. Bij een stagegever kan het bijvoorbeeld gaan om de kost die nodig is om een stagiair bij te staan op de werkvloer, bij de stagiair kan het gaan om verplaatsingskosten of kosten voor kinderopvang. Bepaalde kosten die een stage met zich meebrengt voor zowel de stagegever als de stagiair kunnen geheel of gedeeltelijk worden gefinancierd door de VDAB. De voorwaarden voor deze financiering zullen nader worden bepaald door de Vlaamse Regering.

Artikel 22

Het is mogelijk dat een stagiair die deelneemt aan een stage een tegemoetkoming ontvangt, naast de mogelijke vergoeding van de kosten die gemaakt worden in het kader van de stage. Dit zal afhankelijk van de stagevorm, hetzij een tegemoetkoming zijn ten laste van de stagegever, hetzij een tegemoetkoming ten laste van de VDAB. De tegemoetkomingen kunnen gezien worden als een (extra) vergoeding voor de geleverde prestaties.

De voorwaarden, de toekenning en het bedrag van de tegemoetkoming kunnen verschillen per type stagevorm. De Vlaamse Regering kan nadere regels hieromtrent bepalen. Ook regels omtrent de wijze van uitbetaling, het mogelijks schorsen, stopzetten of intrekken van de tegemoetkomingen kunnen door de Vlaamse Regering worden bepaald.

Artikel 23

Als sanctie voor de niet-naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten door de stagegever is voorzien in een uitsluiting van de stagegever voor een periode van maximum drie jaar.

Artikel 24

Er worden enkele artikelen opgeheven die verband houden met de stage-uitkering en de opleidingsuitkering. Deze zullen in de Vlaamse regelgeving verder uitgewerkt worden.

Artikel 25

Bij het innen van een PWA-cheque maken verscheidene instanties aanspraak op een bepaald percentage van de waarde van de PWA-cheque (aanschafprijs). De uitbetalingsinstelling en de PWA-werknemer verkrijgen ieder een bepaald percentage en er blijft een restbedrag over. Van dit restbedrag gaat 25% naar de PWA-vzw. Een vierde van deze inkomsten moet gebruikt worden door de PWA-vzw om opleidingen of inschakelingsacties te organiseren ten behoeve van werklozen ingeschreven in het agentschap. Het eventuele niet-gebruikte saldo moet voortaan doorgestort worden naar de VDAB, in plaats van naar de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. De VDAB is immers de instantie die voor het Vlaamse Gewest instaat voor het aanbieden van beroepsopleidingen op maat van deze werkzoekenden.

Artikel 26

Het koninklijk besluit (KB) van 10 juni 1994 heeft in zijn artikel 2 tot bedoeling om bij het detacheren van PWA-beambten afkomstig van de RVA ook een verrekening door te voeren van de personeelskosten, voor zover het activiteiten betreft die worden uitgevoerd in het kader van de dienstenchequeafdeling van het PWA. Dit om te voorkomen dat de gedetacheerde beambte zou worden ingezet voor het beheer van de dienstencheques, terwijl de financiering bedoeld is voor het stelsel van de PWA.

Echter, bij de overname van het personeel door de VDAB in kader van de overdracht van bevoegdheid (vanaf 1 januari 2017), werd het standpunt ingenomen dat het voor personeelsleden van de Vlaamse overheid ethisch niet verantwoord is om activiteiten te verrichten in het stelsel van de dienstencheques, terwijl men dit cumuleert met een functie bij de overheid. Dit is zeker zo, aangezien de positie die de VDAB (de toekomstige werkgever van de PWA-beambten) inneemt op de arbeidsmarkt fundamenteel verschilt van deze van de RVA. Dit standpunt werd bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 4 maart 2016 in de conceptnota 'Hervorming van het PWA-stelsel: naar een nieuw instrument 'Wijk-werken' binnen het Vlaamse activeringsbeleid'.

Vanaf 1 januari 2017 zal het niet langer mogelijk zijn om taken uit te voeren voor een dienstenchequeafdeling als men vanuit de Vlaamse overheid werkt voor het PWA-stelsel. Aangezien de formule in dit KB geen rekening houdt met de effectieve taken die men uitvoert, maar enkel met het aantal dienstencheques zelf, is het vereist dat deze formule dan ook ophoudt te bestaan. Zo niet, zou er een verrekening gebeuren voor taken die niet langer mogen worden uitgeoefend.

Artikel 27

Artikel 27 doet het onderscheid bij deeltijdse tewerkstelling verdwijnen tussen jongeren onder de 25 jaar en anderen. Aangezien met dit decreet ook de vrijstelling van RSZ-bijdrage wordt afgeschaft, kunnen jongeren voortaan gebruikmaken van de doelgroepverminderingen die op hen van toepassing zijn. Er is dan ook geen reden om dit onderscheid hier in stand te houden.

Artikelen 28, 29, 32 en 33

De verhoogde staatstoelage die aan het OCMW wordt toegekend als het een rechthebbende met artikel 60, §7, in dienst neemt en ter beschikking stelt van een sociale-economie-initiatief wordt gewijzigd.

De toelage bedraagt nog steeds het brutoloon, maar wordt nu beperkt tot het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen. Het GGMMI, waarvan hier sprake, wordt vastgelegd in cao nr. 43 betreffende de waarborg van een gemiddeld

minimummaandinkomen. Het totaal van de toelage kan dus nooit dit GGMMI overschrijden.

De verhoogde toelage wordt toegekend ten belope van maximaal twaalf maanden per tewerkstelling met artikel 60, §7. Eens dit recht is uitgeput, kan enkel nog gebruik gemaakt worden van de gewone toelagen, voorzien bij artikel 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Artikelen 30 en 31

In deze artikelen wordt de verplichting voor de OCMW's om een productiviteitsbijdrage te vragen bij terbeschikkingstelling van een artikel 60-werknemer aan een privéonderneming geschrapt. De mogelijkheid om dit te vragen blijft uiteraard wel bestaan, maar de keuze om dit te doen wordt aan het betrokken OCMW gelaten. Op die manier is er een meer gelijke behandeling tussen de verschillende werkplekken, en wordt de autonomie voor de lokale OCMW's versterkt.

Artikel 34

Dit artikel kadert in de schrapping van de RSZ-vrijstelling, die eerder werd besproken.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 35

Dit artikel kadert in de schrapping van de RSZ-vrijstelling, die eerder werd besproken.

Artikel 36

Dit artikel regelt de inwerkingtreding.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet betreffende de tijdelijke werkervaring, het regelen van stages en diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen en definities

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet wordt aangehaald als: Tijdelijke-werkervaringsdecreet van (datum).

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° VDAB: de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, opgericht bij het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding";

2° werkzoekende: de werkzoekende, vermeld in artikel 1, eerste lid, 7°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding;

3° leefloongerechtigde: de leefloongerechtigde, vermeld in artikel 2, eerste lid, 12°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding";

4° traject tijdelijke werkervaring: het competentieversterkend traject dat erop gericht is werkervaring te verwerven binnen een reële arbeidsmarktomgeving;

5° controledienst: de dienst, vermeld in artikel 1, eerste lid, 24°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding;

6° partnerorganisaties: de partnerorganisaties, vermeld in artikel 1, 25°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding.

Hoofdstuk 2. Het traject tijdelijke werkervaring

Afdeling 1. Werkingsprincipes

Art. 4. Het traject tijdelijke werkervaring heeft als doelstelling om werkzoekenden met een grote afstand tot de reguliere arbeidsmarkt competenties te laten opbouwen binnen een reële arbeidsmarktomgeving, met het oog op het verkleinen van de afstand tot de arbeidsmarkt.

Art. 5. Het traject tijdelijke werkervaring is een individueel traject dat toegankelijk is voor werkzoekenden. Tijdens dit traject wordt de werkzoekende begeleid om de doelstelling van het traject te verwezenlijken. Deze begeleiding kan door partnerorganisaties gegeven worden. De duurtijd van het traject tijdelijke werkervaring bedraagt maximum 24 maanden.

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden en modaliteiten bepalen voor de toegang tot het traject tijdelijke werkervaring en de begeleiding tijdens het traject tijdelijke werkervaring en kan daarnaast nadere regels bepalen voor de duurtijd, verlenging, intrekking, schorsing, organisatie en opbouw van het traject tijdelijke werkervaring.

Art. 6. §1. Bij de aanvang van het traject tijdelijke werkervaring wordt tussen de VDAB of een partnerorganisatie en de werkzoekende een werkervaringsovereenkomst gesloten. Die overeenkomst bepaalt de duur en de modaliteiten van het traject tijdelijke werkervaring.

In het eerste lid wordt verstaan onder partnerorganisaties: de partnerorganisaties, vermeld in artikel 1, eerste lid, 25°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding.

§2. De verplicht ingeschreven werkzoekende die werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen geniet, kan worden vrijgesteld van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst, met toepassing van artikel 5, §1, 7°, b), van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding".

De werkzoekende die gedurende de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst verplicht ingeschreven werkzoekende wordt en werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen geniet, kan worden vrijgesteld van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor de resterende duur van de werkervaringsovereenkomst.

In het eerste en tweede lid wordt verstaan onder verplicht ingeschreven werkzoekende: de werkzoekende, vermeld in artikel 2, eerste lid, 11°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding".

§3. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende de in dit artikel vermelde aangelegenheden.

Afdeling 2. Werkplekleerinstrumenten

Art. 7. Gedurende het traject tijdelijke werkervaring kunnen verschillende instrumenten worden ingezet om algemene arbeids- en beroepsgerichte

competenties aan te leren en toe te passen in een reële arbeidsmarktomgeving, waardoor de afstand tot de arbeidsmarkt wordt verkleind.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de instrumenten die kunnen worden ingezet gedurende het traject tijdelijke werkervaring, alsook de voorwaarden en de modaliteiten van de instrumenten.

Afdeling 3. Toezicht en handhaving met betrekking tot artikel 57quater, 60, §7, en artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 8. §1. De VDAB kan toezicht uitoefenen op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wat betreft de toekenning en aanwending van toelagen voor tewerkstelling in het kader van artikel 57quater, 60, §7, en artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De VDAB kan boekhoudkundige stukken en andere relevante stukken met betrekking tot tewerkstelling in het kader van artikel 57quater, 60, §7, en artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn opvragen bij de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§2. De VDAB kan de toelagen, vermeld in paragraaf 1, die ten onrechte zijn toegekend, terugvorderen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn als op basis van de boekhoudkundige en andere relevante stukken, vermeld in paragraaf 1, wordt vastgesteld dat er te veel toelagen zijn uitbetaald.

§3. Bij vaststelling van onregelmatigheden conform paragraaf 1 kan het dossier worden bezorgd aan de instantie die bevoegd is voor die aangelegenheden met toepassing van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels uitwerken voor het toezicht op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bij tewerkstelling in het kader van artikel 57quater, 60, §7, en artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 3. Subsidievoorwaarden voor leefloongerechtigden die in een traject tijdelijke werkervaring stappen

Art. 9. De VDAB zal de openbare centra voor maatschappelijk welzijn subsidiëren om de begeleiding van de werkzoekende in een traject tijdelijke werkervaring op zich te nemen. De Vlaamse Regering zal nadere regels en voorwaarden bepalen met betrekking tot deze subsidie.

Hoofdstuk 4. Wijzigingsbepalingen

Art. 10. In artikel 5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de programmawet van 2 augustus 2002, wordt paragraaf 4bis vervangen door wat volgt:

"§4bis. Aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt een toelage verleend die gelijk is aan het bedrag van het leefloon, vermeld in artikel 14, §1, eerste lid, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, als het voormelde centrum als werkgever optreedt met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor een persoon als vermeld in paragraaf 4, die voltijds wordt tewerkgesteld.

De toelage bedraagt maximaal het brutoloon van de tewerkgestelde persoon, zonder dat de toelage het gewaarborgde gemiddelde minimummaandinkomen kan overschrijden.

De toelage blijft verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst, ook als de familiale of inkomenstoestand van de betrokken werknemer in de loop van de arbeidsovereenkomst verandert of als hij zich in een andere gemeente vestigt.

De Vlaamse Regering kan de hoogte van de toelage bepalen bij een deeltijdse tewerkstelling, alsook de voorwaarden waaronder de toelage wordt toegekend, en kan het bedrag van de toelage verhogen en de voorwaarden ervan bepalen voor specifieke initiatieven die gericht zijn op sociale inschakeling.".

Art. 11. In de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, het laatste gewijzigd bij het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, wordt een artikel 61bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 61bis. Een tewerkstelling door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met toepassing van artikel 60, §7, van deze wet zal alleen het recht openen op de toelage die verbonden is aan de inschakeling van de persoon, vermeld in artikel 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, als er een werkervaringsovereenkomst is gesloten als vermeld in artikel 6 van het Tijdelijke-werkervaringsdecreet van (datum).".

Art. 12. Artikel 33 van de wet van 22 december 1995 houdende maatregelen tot uitvoering van het meerjarenplan voor werkgelegenheid, het laatst gewijzigd bij de wet van 24 april 2014, wordt opgeheven.

Art. 13. In artikel 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Een toelage is verschuldigd aan het centrum als het optreedt in de hoedanigheid van werkgever met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Bij een voltijdse tewerkstelling is het bedrag van de toelage gelijk aan het bedrag van het leefloon, vermeld in artikel 14, §1, eerste lid, 3°, van deze wet.

De toelage bedraagt maximaal het brutoloon van de tewerkgestelde persoon, zonder dat de toelage het gewaarborgde gemiddelde minimummaandinkomen kan overschrijden.

De toelage blijft verschuldigd aan het centrum tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst, zelfs als de familiale of inkomenstoestand van de betrokken werknemer in de loop van de arbeidsovereenkomst verandert of als hij zich in een andere gemeente vestigt.";

2° in paragraaf 2 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering kan de hoogte van de toelage bepalen bij een deeltijdse tewerkstelling, alsook de voorwaarden waaronder de toelage wordt toegekend.".

Art. 14. Artikel 37 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 15. Artikel 353bis/14 van de programmawet (I) van 24 december 2002, ingevoegd bij de wet van 24 april 2014 houdende aanpassingen van de vermindering van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid ten gevolge van de 6e staatshervorming, ingevoegd bij de wet van 24 april 2014, wordt opgeheven.

Art. 16. Aan artikel 2, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding", gewijzigd bij de decreten van 21 november 2008, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt een punt 12° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"12° leefloongerechtigde: iedere persoon die recht heeft op een leefloon als vermeld in de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, of die recht heeft op financiële maatschappelijke steun, equivalent aan het leefloon, vermeld in artikel 60, §3, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met uitzondering van de personen voor wie tewerkstelling niet haalbaar is om gezondheids- of billijkheidsredenen.".

Art. 17. In artikel 5, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° wordt punt c) vervangen door wat volgt:

"c) het toekennen van tegemoetkomingen voor een opleiding met het oog op de inschakeling op de arbeidsmarkt, inzonderheid de toekenning van opleidingscheques, opleidingsuitkeringen en compensatie-uitkeringen.
De Vlaamse Regering kan na advies van de raad van bestuur van de VDAB nadere regels bepalen voor de toekenning, opheffing, wijziging, opschorting of vervanging van de opleidingsuitkeringen of compensatie-uitkeringen;";

2° aan punt 3° worden een punt d) en een punt e) toegevoegd, die luiden als volgt:

"d) het aanbieden of organiseren van stages om competenties te verwerven met het oog op de inschakeling op de arbeidsmarkt. De Vlaamse Regering kan na advies van de raad van bestuur van de VDAB nadere regels uitwerken om de stages op te heffen, te wijzigen of te vervangen;
e) het toekennen van tegemoetkomingen voor stages, met inbegrip van stage-uitkeringen, met het oog op de inschakeling op de arbeidsmarkt. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de voorwaarden en de modaliteiten waaronder de tegemoetkomingen worden toegekend. De Vlaamse Regering kan na advies van de raad van bestuur van de VDAB nadere regels uitwerken om de tegemoetkomingen op te heffen, te wijzigen of te vervangen;";

3° er wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"10° De VDAB is bevoegd voor de controle op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wat betreft de toekenning en aanwending van toelagen voor tewerkstelling in het kader van artikel 57quater, 60, §7, en artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De VDAB is ook bevoegd om de ten onrechte toegekende toelagen terug te vorderen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.".

Art. 18. Aan hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt een afdeling 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 5. Bepalingen over stages".

Art. 19. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt aan afdeling 5, toegevoegd bij artikel 18, een artikel 22/15 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/15. Elke stagegever kan toetreden tot de krachtens dit decreet uitgewerkte stagevormen als hij aan de toegangsvoorwaarden van de stagevorm voldoet.".

Art. 20. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 22/16 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/16. De VDAB kan stages inzetten voor werkzoekenden om competenties aan te leren en toe te passen, waardoor de afstand tot de arbeidsmarkt wordt verkleind.

De bepalingen van deze afdeling zijn alleen van toepassing op de stagevormen die georganiseerd worden of erkend zijn door de VDAB. Deze bepalingen zijn onder meer niet van toepassing op de door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde stages, studies, leertijd of opleidingen in het kader van onderwijs, centra voor deeltijdse vorming en centra voor vorming van zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemingen en op het Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming Syntra Vlaanderen.

De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de vormen, de voorwaarden en de nadere regels voor stages die ze organiseert. De Vlaamse Regering kan ook na advies van de raad van bestuur van de VDAB de regels voor aanvragen van stages en voor overeenkomsten in het kader daarvan bepalen, alsook de nadere regels voor de schorsing, stopzetting of verlenging van stages.".

Art. 21. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 22/17 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/17. De kosten die verbonden zijn aan de stage, vermeld in deze afdeling, voor stagegever en stagiair kunnen geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden door de VDAB. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de voorwaarden en modaliteiten waaronder ze een financiering verleent voor de stages.".

Art. 22. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015 wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 22/18 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/18. De stagiair kan tijdens de duur van een stage recht hebben op een tegemoetkoming, met inbegrip van de stage-uitkering, hetzij ten laste van de stagegever, hetzij ten laste van de VDAB. De Vlaamse Regering kan na advies van de raad van bestuur van de VDAB nadere regels bepalen voor de voorwaarden, de

toekenning, het bedrag van de tegemoetkoming en de uitbetaling van de tegemoetkoming.".

Art. 23. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015 wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 22/19 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/19. Bij niet-naleving van de bepalingen van deze afdeling en de uitvoeringsbesluiten ervan, met inbegrip van de voortijdige stopzetting van een stage die uitsluitend aan de stagegever te wijten is, kan aan de laatstgenoemde het recht worden ontzegd om als stagegever op te treden voor een duur van ten hoogste drie jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de nadere regels ter uitvoering van het eerste lid.".

Art. 24. In het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering worden de volgende artikelen opgeheven:
1° artikel 36ter, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 13 maart 2006 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 december 2011;
2° artikel 36quater, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 13 maart 2006 en vervangen bij het koninklijk besluit van 10 november 2012;
3° artikel 36quinquies, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 13 maart 2006 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 10 november 2012.

Art. 25. In artikel 79, §9, van hetzelfde koninklijk besluit, het laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 10 januari 2007, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Het agentschap moet uiterlijk op 31 december van het jaar dat volgt op het jaar waarop de inkomsten betrekking hebben, voldaan hebben aan de verplichting om ten minste 25% van het bedrag, vermeld in het eerste lid, 2°, aangewend te hebben voor opleidingen of inschakelingsacties. Het niet-gebruikte saldo van die voormelde 25% is bestemd voor opleidingsinspanningen en moet binnen dezelfde termijn aan de VDAB worden gestort. Die storting wordt gelijkgesteld met een uitgave voor opleiding.".

Art. 26. In artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 juni 1994 tot uitvoering van artikel 8, § 1 en § 6, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, het laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 2006 tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 juni 1994 tot uitvoering van artikel 8, § 1 en § 6 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, worden het zesde, zevende en achtste lid geschrapt.

Art. 27. Artikel 5 van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden, het bedrag en de duur van de toelage, verstrekt aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor een deeltijdse tewerkstelling met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, van een gerechtigde op maatschappelijke integratie wordt opgeheven.

Art. 28. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 tot toekenning van een verhoogde staatstoelage aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor specifieke initiatieven, gericht op sociale inschakeling, binnen de sociale economie, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. Als een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een rechthebbende in dienst neemt met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het die werknemer bij overeenkomst ter beschikking stelt aan een sociale-economie-initiatief, wordt de toelage, vermeld in artikel 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, verhoogd tot het bedrag van het brutoloon van de werknemer, zonder dat de toelage het gewaarborgde gemiddelde minimummaandinkomen kan overschrijden.

De duur van de verhoogde toelage, vermeld in het eerste lid, is begrensd tot maximaal twaalf maanden.".

Art. 29. Artikel 3 van hetzelfde koninklijk besluit wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. Als de werknemer niet voltijds is tewerkgesteld, wordt:
1° de verhoogde toelage, vermeld in artikel 2, teruggebracht tot een bedrag in verhouding tot de contractueel wekelijks bepaalde arbeidsduur in de deeltijdse betrekking;

2° de duur van de verhoogde toelage, vermeld in artikel 2, begrensd tot maximaal zes maanden.".

Art. 30. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 4 september 2002 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de toelage, verstrekt aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor een tewerkstelling met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, van een gerechtigde op maatschappelijke integratie die ter beschikking wordt gesteld van een privé-onderneming, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. Wanneer een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een rechthebbende in dienst neemt met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het deze werknemer bij overeenkomst ter beschikking stelt van een privé-onderneming, geldt de volgende voorwaarde voor de toekenning en het behoud van de toelage, voorzien in de artikelen 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie :
De rechthebbende wordt aangeworven met een arbeidsovereenkomst waarvan de duur :
- hetzij gelijk is aan de duur die noodzakelijk is voor het verkrijgen van volledige sociale uitkeringen;
- hetzij minstens één maand en hoogstens zes maanden bedraagt en niet hernieuwbaar is, in het geval de arbeidsovereenkomst ertoe strekt de werkervaring van de rechthebbende te bevorderen."

Art. 31. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 14 november 2002 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de toelage, verstrekt aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor een tewerkstelling met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, van een rechthebbende op financiële maatschappelijke hulp die ter beschikking wordt gesteld van een privé-onderneming, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. Wanneer een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een rechthebbende op financiële maatschappelijke hulp in dienst neemt met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende

de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het deze werknemer bij overeenkomst ter beschikking stelt van een privé-onderneming, geldt de volgende voorwaarde voor de toekenning en het behoud van de toelage, voorzien in artikel 5, § 4bis , van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn : De rechthebbende op financiële maatschappelijke hulp wordt aangeworven met een arbeidsovereenkomst waarvan de duur :
- hetzij gelijk is aan de duur die noodzakelijk is voor het verkrijgen van volledige sociale uitkeringen;
- hetzij minstens één maand en hoogstens zes maanden bedraagt en niet hernieuwbaar is, in het geval de arbeidsovereenkomst ertoe strekt de werkervaring van de rechthebbende op financiële maatschappelijke hulp te bevorderen."

Art. 32. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 14 november 2002 tot toekenning van een verhoogde staatstoelage aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor specifieke initiatieven, gericht op sociale inschakeling, binnen de sociale economie, voor rechthebbenden op financiële maatschappelijke hulp wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. Als een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een rechthebbende in dienst neemt met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het die werknemer bij overeenkomst ter beschikking stelt aan een sociale-economie-initiatief, wordt de toelage, vermeld in artikel 5, §4bis, vierde lid, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verhoogd tot het bedrag van het brutoloon van de werknemer, zonder dat de toelage het gewaarborgde gemiddelde minimummaandinkomen kan overschrijden.

De duur van de verhoogde toelage, vermeld in het eerste lid, is begrensd tot maximaal twaalf maanden.".

Art. 33. Artikel 3 van hetzelfde koninklijk besluit wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. Als de werknemer niet voltijds is tewerkgesteld, wordt:
1° de verhoogde toelage, vermeld in artikel 2, teruggebracht tot een bedrag in verhouding tot de contractueel wekelijks bepaalde arbeidsduur in de deeltijdse betrekking;
2° de duur van de verhoogde toelage, vermeld in artikel 2, begrensd tot maximaal zes maanden.".

Art. 34. Artikel 28/15 van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het Hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 24 april 2014, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 35. Het koninklijk besluit van 2 april 1998 tot uitvoering van artikel 33 van de wet van 22 december 1995 houdende maatregelen tot uitvoering van het meerjarenplan voor werkgelegenheid wordt opgeheven.

Art. 36. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding, met uitzondering van:

1° artikel 25, dat in werking treedt op de dag na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad;
2° artikel 26, dat in werking treedt op 1 januari 2017.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,
Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Advies

Ontwerpdecreet Tijdelijke werkervaring

Brussel, 8 augustus 2016

.

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet betreffende de tijdelijke werkervaring, het regelen van stages en diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming

Adviesvrager: Philippe Muyters - Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport

Ontvangst adviesvraag: 15 juli 2016

Adviestermijn: 30

Goedkeuring raad: 8 augustus 2016

Contactpersoon: Sandra Hellings - shellings@serv.be

SERV
sterk door overleg

De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Martelaarsplein 7
1000 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Sandra Hellings shellings@serv.be	SERV_BR_20160808_Tijdelijke_werkervaring_ADV	8 augustus 2016

Ontwerpdecreet Tijdelijke Werkervaring

Mijnheer de minister

De SERV heeft uw adviesvraag over het voorontwerp van decreet betreffende de tijdelijke werkervaring, het regelen van stages en diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming goed ontvangen.

Het advies is positief onder voorbehoud van het maximaal honoreren van de principes uit het Banenpact in het ontwerpdecreet en in de ontwerpuitvoeringsbesluiten. Volgende principes uit het Banenpact zijn cruciaal: tijdelijke werkervaring wordt met prioriteit ingezet voor langdurig werkzoekenden; het traject is zo kort mogelijk, met uitzondering van art.60; er wordt in stijgende financiële incentives voorzien; de degressiviteit van de uitkering wordt stopgezet voor het hele traject. Het advies is positief onder voorbehoud van het daadwerkelijk, tijdig en gezamenlijk betrekken van de sociale partners bij de verdere uitwerking van Tijdelijke werkervaring in de ontwerpuitvoeringsbesluiten.

De SERV adviseerde al enkele keren over het thema tijdelijke werkervaring, namelijk in het banenpact 21 oktober 2016 en in het SERV advies op de conceptnota “Naar een nieuw stelsel van tijdelijke werkervaring”. Bovendien ontving u, gezien het belang van dit dossier, reeds op 14 juli 2016 een advies op eigen initiatief gebaseerd op voorlopige teksten. Het voorliggend advies, verleend tijdens het zomerreces, bouwt hierop verder. De sociale partners wensen bij verdere uitwerking van tijdelijke werkervaring nauw en tijdig te worden betrokken.

Hoogachtend

Pieter Kerremans	Karel Van Eetvelt
administrateur-generaal	voorzitter

Krachtlijnen

- De SERV stemt er mee in dat met dit ontwerpdecreet de basislijnen van het nieuwe systeem van Tijdelijke werkervaring worden vastgelegd, maar geeft een voorwaardelijk positief advies.
- Het advies is positief onder voorbehoud van het maximaal honoreren van de principes uit het Banenpact in het ontwerpdecreet en in de ontwerpuitvoeringsbesluiten. Volgende principes uit het Banenpact zijn cruciaal: tijdelijke werkervaring wordt met prioriteit ingezet voor langdurig werkzoekenden; het traject is zo kort mogelijk, met uitzondering van art.60; er wordt in stijgende financiële incentives voorzien; de degressiviteit van de uitkering wordt stopgezet voor het hele traject. Het advies is positief onder voorbehoud van het daadwerkelijk, tijdig en gezamenlijk betrekken van de sociale partners bij de verdere uitwerking van Tijdelijke werkervaring in de ontwerpuitvoeringsbesluiten.
- Wat de inkanteling van art.60 betreft, is het positief dat, bij gebrek aan een volwaardig alternatief, de arbeidsovereenkomst en de opbouw van sociale rechten worden behouden.
- Het ontwerpdecreet is een eerste stap richting optimalisatie van de werking van art 60§7. Ook dit is positief. Er moet volgens de SERV worden ingezet op screening, voortrajecten, een mix van diverse werkvloeren via ter beschikking stelling, activering, kwaliteitsvolle begeleiding enz. Om als OCMW de haar toegekende begeleidings- en activeringsopdracht ten volle te kunnen waarmaken, is een zekere schaalgrootte vereist. Clusterwerking moet blijvend worden aangemoedigd. Daarnaast moeten zowel de inhoudelijke werking als de toeleiding van de VDAB en van de OCMW's op mekaar worden afgestemd. Verder moet de (nieuwe) compenserende subsidie de begeleidingskost dekken en bijgevolg ongeveer even hoog zijn als de voormalige RSZ-korting. Ook moet er een meer gedetailleerd kwaliteitskader voor begeleiding worden uitgewerkt.
- De SERV is van mening dat het beleid dit ontwerpdecreet had moeten aangrijpen als momentum om via een impactanalyse het systeem van vergoedingen, premies en toelages nader te onderzoeken. De SERV vraagt om deze impactanalyse met hoogdringendheid, nl. binnen het jaar, te laten uitvoeren.
- Wat de productiviteitspremie betreft, is er geen eensgezindheid onder de sociale partners. De werkgeversorganisaties vinden dat het systeem onmiddellijk moet worden geuniformiseerd en waar mogelijk vereenvoudigd. Ze verwelkomen het schrappen van de verplichte productiviteitspremie voor privé-ondernemingen. Dit biedt volgens de werkgeversorganisaties de mogelijkheid om het principe van de afstand tot de arbeidsmarkt meer consequent toe te passen. De werknemersorganisaties pleiten er voor om eerst een grondig evaluatieonderzoek uit te voeren. Bijkomende informatie is volgens hen nodig om te kunnen beoordelen of het bestaande systeem moet worden bestendigd dan wel bijgestuurd.
- Het instrument van de verhoogde toelage moet volgens de SERV blijvend worden ingezet voor de activering van de allerzwakste doelgroep binnen het geheel van art. 60'ers en in lijn met het principe van afstand tot de arbeidsmarkt. De verhoogde toelage kan binnen de sociale economie worden behouden, maar alle types sociale economie-initiatieven moeten hier toegang tot kunnen hebben. Het geven van extra zuurstof aan de sociale economie-sector is blijvend nodig. In afwachting van de resultaten van de impactanalyse (m.a.w. uiterlijk over een jaar) en in lijn met het principe van afstand tot de arbeidsmarkt bepleit de SERV om het systeem van verhoogde toelage vervolgens uit te breiden naar alle types van

ondernemingen. De SERV is immers van mening dat de verhoogde toelage moet worden ingezet voor de begeleiding van de allerzwaksten ongeacht hun plaats van tewerkstelling. Dit honoreert de inclusiegedachte en zorgt er voor dat het budget voorzien voor begeleiding prioritair voor de begeleiding en ondersteuning van de allerzwaksten wordt ingezet. Zodra de impactanalyse is afgerond, m.a.w. over uiterlijk een jaar, willen de sociale partners hierover met het beleid overleggen.

- De SERV vindt dat begeleiding op de werkvloer moet worden gegarandeerd. Bij tender-opdrachten is expertise inzake het werken met langdurig werkzoekenden een must en ervaring met andere werkzoekenden met een grote afstand tot de arbeidsmarkt een meerwaarde. Het systeem moet voldoende aantrekkelijk zijn voor alle betrokkenen, ook wat betreft de kost van de begeleiding voor de werkgever. Deze begeleiding moet in functie staan van de ondersteuning van zowel de werknemer als de werkgever. Het systeem moet voldoende aantrekkelijk zijn voor alle betrokkenen, ook wat betreft de kost van de begeleiding voor de werkgever, om zo een aanbod aan voldoende kwalitatieve werkplekken te garanderen.
- De SERV vraagt ook dat art.61 behouden blijft maar wordt open getrokken naar alle types van ondernemingen en dat de middelen inzake art.61 blijvend worden ingezet voor begeleiding op de werkvloer.
- Werkzoekenden met een te grote afstand tot de arbeidsmarkt om op korte termijn via een werkervaringstraject toegeleid te kunnen worden tot het NEC, moeten worden toegeleid naar andere, meer passende maatregelen. Correcte screening en toeleiding moeten hier voor zorgen. Indien echter bij een persoon die via art. 60 ter beschikking werd gesteld binnen sociale economie, na verloop van tijd via indicering wordt vastgesteld dat tewerkstelling in sociale economie voor deze persoon de best passende oplossing is, dan moet een volledig werkervaringstraject binnen sociale economie en directe doorstroom naar sociale economie juridisch mogelijk blijven. Het gaat hier om een uitzonderingssituatie die eigenijk via een correcte screening en toeleiding moet worden ondervangen.
- Het behoud van een open end budget voor art.60 is belangrijk.
- Het nieuwe systeem van tijdelijke werkervaring moet, zowel inhoudelijk als budgettair onderwerp zijn van een jaarlijkse, adequate monitoring en evaluatie.
- Indien het beleid er voor kiest om, zoals nu bij Tijdelijke werkervaring, via een ontwerpdecreet enkel de grote lijnen van een maatregel vast te leggen en een aantal fundamentele zaken niet decretaal te verankeren (zoals de specifieke doelgroep, de duurtijd, de invulling van het traject, de in te zetten instrumenten en de kwaliteitsvoorwaarden) maar naar de uitvoeringsbesluiten te delegeren, is het wenselijk om meer synchroon met het ontwerpdecreet ook de ontwerpuitvoeringsbesluiten vorm te geven en voor advies voor te leggen. De SERV vraagt dan ook dat er snel werk zou worden gemaakt van de ontwerpuitvoeringsbesluiten inzake Tijdelijke werkervaring, van het systeem van wijk-werken, van de aanwervingsstimulans voor langdurig werkzoekenden los van of na een traject van tijdelijke werkervaring en van de VDAB-werkplekleerinstrumenten.
- Er is nood aan transparante regelgeving; aan heldere decreten en dito uitvoeringsbesluiten. Deze moeten worden geconsolideerd in een bevattelijke en duidelijke synthese die inzicht geeft in de historiek, de initiële en later gewijzigde/toegevoegde doelstellingen, de achterliggende logica, visie en argumentatie bij het nemen van beslissingen. Ook de verschillende werven binnen een dossier moeten duidelijk zijn.
- Voor dit en de hiermee samenhangende dossiers (Hervorming PWA / Aanwervingsstimulans / Herschikking VDAB-werkplekleerinstrumenten) is info over de timing van de regelgevingsagenda dringend nodig.

Advies

1 Een voorwaardelijk positief SERV-advies

Aangezien er tijdens het zomerreces geen SERV-commissievergaderingen plaats vinden, gaf de SERV een advies op eigen initiatief over het te verwachten ontwerpdecreet tijdelijke werkervaring op 14 juli 2016. De SERV ontving op 15 juli 2016 een adviesvraag met betrekking tot het voorontwerp van decreet betreffende Tijdelijke Werkervaring, het regelen van stages en diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming. De SERV vroeg om uitstel, maar verkreeg dit niet.

Dit ontwerpdecreet beoogt volgende doelstellingen:

1. de basis van het nieuwe Vlaamse stelsel “Tijdelijke werkervaring”, inclusief de implementatie van art.60, decretaal vastleggen;
2. de basis voor stages juridisch versterken door de stagebevoegdheid in te kantelen in het VDAB-decreet;
3. de bestaande regelgeving van een aantal topics (o.a. inzake PWA) opheffen of wijzigen.

Het ontwerpdecreet Tijdelijke werkervaring is hiermee een mozaiek- of kaderdecreet dat tegelijkertijd verschillende zaken regelt. Dit vormt op zich geen probleem. Maar de SERV is wel van mening dat het werken met drie afzonderlijke ontwerpdecreten eleganter zou zijn geweest.

Bovendien creëert het ontwerpdecreet enkel een algemeen referentiekader. Dit betekent dat het beleid nu enkel de grote contouren wenst vast te leggen en een aantal inhoudelijke keuzes nog niet wenst te maken of te expliciteren. Dit roept argumenten pro en contra op. Enerzijds worden de fundamentele inhoudelijke bepalingen van een maatregel (zoals de doelgroep, de opbouw van het traject, de in te zetten instrumenten, de vergoedingen) en bijbehorend kwaliteitskader (zoals de screening, de mandaatvoorwaarden, het trajectplan, de begeleiding) best decretaal verankerd, dit met oog op kwaliteitsgarantie en mede uit respect voor de democratische controle door het parlement. Anderzijds biedt deze werkwijze de mogelijkheid om meer flexibel en snel in te spelen op eventuele nieuwe uitdagingen of nood aan bijsturing op basis van evaluatieresultaten. De SERV is van mening dat, indien het beleid er voor kiest om, zoals nu, via een ontwerpdecreet enkel de grote lijnen van een maatregel vast te leggen en een aantal fundamentele zaken niet decretaal te verankeren (zoals de doelgroep, de duurtijd, de inhoud van de maatregel en de kwaliteitsvoorwaarden) maar naar de uitvoeringsbesluiten te delegeren, het wenselijk is om meer synchroon met het ontwerpdecreet ook de ontwerpuitvoeringsbesluiten vorm te geven en voor advies voor te leggen.

Rekening houdend met het voorgaande, geeft de SERV dan ook een voorwaardelijk positief advies. De SERV stemt er mee in dat met dit ontwerpdecreet de basislijnen van het nieuwe systeem van Tijdelijke werkervaring worden vastgelegd, maar dit positief advies is onder voorbehoud van:

1. Het maximaal honoreren van de principes uit het Banenpact (21 oktober 2015) in het ontwerpdecreet en in de ontwerpuitvoeringsbesluiten.
2. Het daadwerkelijk en tijdig betrekken van de sociale partners bij de verdere uitwerking van Tijdelijke werkervaring in de ontwerpuitvoeringsbesluiten.

De SERV vraagt dat snel werk wordt gemaakt van de verschillende, onderling samenhangende, sub-dossiers binnen Tijdelijke werkervaring, nl.:

1. De ontwerpuitvoeringsbesluiten inzake Tijdelijke werkervaring;
2. De hervorming van het PWA-stelsel naar een systeem van wijk-werken;
3. De aanwervingsstimulans voor langdurig werkzoekenden los van of na een traject van tijdelijke werkervaring;
4. De herschikking van de VDAB-werkplekleerinstrumenten.

zodat er snel duidelijkheid komt voor alle betrokken actoren.

2 Het Banenpact maximaal honoreren

Op 21 oktober 2015 sloten Vlaamse sociale partners een Banenpact. Tijdelijke werkervaring is één van de luiken binnen dit pact. De Vlaamse sociale partners vragen dat de principes inzake tijdelijke werkervaring die in het Banenpact werden afgesproken en later via het SERV-advies over de conceptnota Tijdelijke werkervaring werden herbevestigd, maximaal zouden worden gehonoreerd. De minister stelde al in zijn conceptnota *"Naar een nieuw stelsel van tijdelijke werkervaring*" dat er maximaal rekening zou worden gehouden met dit akkoord tussen sociale partners.

Volgende principes uit het Banenpact zijn cruciaal:

- Tijdelijke werkervaring wordt met prioriteit ingezet voor langdurig werkzoekenden.
- Het traject is zo kort mogelijk, met uitzondering van art.60.
- Er wordt in stijgende financiële incentives voorzien.
- De degressiviteit van de uitkering wordt stopgezet voor het hele traject.

Bij voorkeur worden deze principes opgenomen in het decreet zelf. Indien er vanuit het beleid inhoudelijke argumenten zijn om dit niet te doen, vragen de sociale partners om deze principes op te nemen in bijgevoegde Memorie van Toelichting. Deze principes worden, samen met andere elementen, verder uitgewerkt in uitvoeringsbesluiten.

Doelgroep: prioritair langdurig werkzoekenden

Het Banenpact stelt: *"Het gaat om personen die nog niet klaar zijn voor een job in het NEC, maar leer- en groeipotentieel hebben om door te stromen naar een job in het NEC. Het systeem is met prioriteit gericht op langdurig werkzoekenden."*

In de Memorie van Toelichting van het ontwerpdecreet wordt de doelgroep omschreven als *Werkzoekenden met een overbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt, waaronder langdurig werkzoekenden, die beschikken over voldoende leervermogen en ontwikkelpotentieel kunnen instromen in het traject tijdelijke werkervaring zodoende dat zij hun competenties verwerven en/of versterken in reële situaties*. In het ontwerpdecreet (Art. 5) staat dat het traject tijdelijke werkervaring toegankelijk is voor werkzoekenden. Aangezien de groep van langdurig werkzoekenden toeneemt en door gewijzigd beleid inzake doelgroepenkorting en WEP+ net voor hen heel wat maatregelen wegvallen, vraagt de SERV om expliciet op te nemen dat het systeem van tijdelijke werkervaring prioritair wordt ingezet voor langdurig werkzoekenden.

Wat betreft de doorstroom naar het NEC onderstrepen de Vlaamse sociale partners het belang van het bereiken van een duurzaam effect, waarbij duurzaam wordt begrepen als continuïteit in de tewerkstelling.

Duurtijd: zo kort mogelijk traject

Het Banenpact stelt: *"Het werkervaringstraject duurt maximum één jaar, indien nodig verlengbaar tot 18 maanden. Er moet gestreefd worden naar snelle en duurzame doorstroom naar het NEC."* Het SERV-advies over de conceptnota Tijdelijke werkervaring voegt hier als verduidelijking aan toe: *"Enkel voor art.60 –meer bepaald voor het opbouwen van sociale zekerheidsrechten- zijn langere trajecten mogelijk."*.

De SERV wil nogmaals zijn bezorgdheid over te lange trajecten meegeven: tijdelijke werkervaring mag geen opeenvolging van stages worden. Voor de SERV gaat het om een *maximum*termijn, hetgeen betekent dat een maximaal traject de uitzondering en niet de norm is en dat, indien mogelijk en op maat, een zo kort mogelijk traject steeds de voorkeur krijgt. De Vlaamse sociale partners formuleerden in het Banenpact zelf een voorstel van inhoud en fasering van zulk traject en voorzagen ook nazorg: "*In de nazorg is er een intensieve begeleiding om de werkervaring maximaal te valoriseren. De nazorgmodule moet bijdragen aan een warme overdracht naar een job in het NEC."*

Stijgende financiële incentive

Het Banenpact stelt: *"Het is belangrijk om voor de deelnemers aan een werkervaringstraject te voorzien in groeiende incentives, naargelang de afstand tot de arbeidsmarkt kleiner wordt, waarbij het eindpunt een werknemersstatuut in een job in het NEC is."*

Voor de SERV is het principe van stijgende financiële incentives één van de uitgangspunten bij de verdere uitwerking van het traject en de in te zetten stages en instrumenten.

Stopzetten degressiviteit van de uitkering voor het traject Tijdelijke werkervaring

Het Banenpact stelt: *"Met de federale overheid moeten afspraken gemaakt worden om, rekening houdend met de evaluaties, de degressiviteit van de werkloosheidsvergoeding tijdens de duurtijd van het werkervaringstraject tegen te gaan."*

Voor de SERV is het stopzetten van de degressiviteit van de uitkering een belangrijke doelsteling. Het begrip "stopzetten van de degressiviteit" kan verschillende ladingen dekken. Het principe moet verder worden uitgewerkt met de RVA en de VDAB, de sociale partners willen hierbij worden betrokken. De uitkomst van de onderhandelingen moet helder zijn. De SERV vraagt daarom dat er op korte termijn met de federale overheid wordt onderhandeld. De SERV vindt het positief dat de werkervaringsovereenkomst betrekking heeft op het volledige traject. Dit sluit al vast aan bij de vraag uit het Banenpact.

3 Sociale partners betrekken bij uitwerking Tijdelijke werkervaring

Gezien het beleid er voor kiest om niet alle elementen decretaal vast te leggen om zo meer flexibiliteit te behouden, moet er voorafgaand aan de operationalisering van tijdelijke werkervaring voldoende tijd en ruimte zijn voor een inhoudelijke discussie met de sociale partners. Concreet vragen de sociale partners:

(1) om binnen de VDAB gezamenlijk betrokken te worden bij de invulling van het traject, met name bij de verdere totstandkoming van de ontwerpuitvoeringsbesluiten;

(2) dat dit engagement zou worden geconcretiseerd en decretaal verankerd door in het decreet bij elk artikel waar van toepassing telkenmale op te nemen “Het wordt verder door de VR uitgewerkt *op voorstel van of na raadpleging en advies van de sociale partners (en wel gezamenlijk via VDAB/SERV).”.* De sociale partners vinden het positief dat deze werkwijze wordt gevolgd voor wat betreft art.17 en art. 20-23 (die betrekking hebben op de VDAB-stages), maar vragen om deze formulering ook toe te voegen aan art.5, art.6§3, art.7, art.8§4, art.9, art.10 en art.13 m.b.t. het nieuwe Vlaamse stelsel Tijdelijke werkervaring.

(3) om in een latere fase ongewijzigd via de SERV om advies te worden gevraagd over de ontwerpuitvoeringsbesluiten.

Volgens de sociale partners zijn (minstens) volgende elementen onderwerp van overleg en van verdere concretisering en uitwerking in de uitvoeringsbesluiten:

- Toegang tot het traject: criteria; doelgroep[1]; screening en inschatting; toeleiding & initiatiefrecht (beslissing tot deelname); toewijzing, opdrachten, expertise en mandaatvoorwaarden van de trajectbegeleiders.
- Modaliteiten van het traject: duurtijd[2]; opbouw van het traject en de (opeenvolging) van instrumenten die kunnen worden ingezet[3]; inhoudelijke invulling van de verschillende VDAB-stages met bijzondere aandacht voor de invulling van het nieuwe instrument, nl. de werkervaringsstage; inhoud van de werkervaringsovereenkomst; begeleiding op de werkvloer; ondersteuning van de werkgever; trajectplan/opvolgdossier; werkplekken, vrijstelling van beschikbaarheid; vergoeding betrokkene.
- Na afloop traject: nazorg; statuut.
- Financiële luik: vergoedingen, incentives en toelages; subsidie van VDAB aan OCMW voor begeleiding van werkzoekenden in een traject tijdelijke werkervaring.
- Monitoring en evaluatie: criteria, timing, onderzoeksopzet.
- Beoogd bereik: aantal personen, trajecten en werkplekken.

Toeleiding

Een correcte toeleiding naar de gepaste instrumenten is cruciaal voor het welslagen van Tijdelijke Werkervaring. Het standaard toepassen van ICF is niet haalbaar en wellicht moet het alternatief, namelijk de bestaande inschattingslijst, nog beter worden geconcretiseerd. Zowel administratief zware en starre procedures die wachtlijsten creëren als te vrijblijvende en oppervlakkige bevragingen moeten worden vermeden. De sociale partners gaan ervan uit dat ze via de VDAB verder inhoudelijk worden betrokken bij de operationalisering van zowel de methodiek als de procedure van toeleiden.

1 Ook onderwerp van het ontwerpdecreet en/of Memorie van Toelichting (zie eerder).

2 Idem.

3 In het SERV-advies Hervorming PWA werd er uitdrukkelijk gevraagd om geen bijkomende instrumenten inzake werkplekleren te creëren maar het aantal stages eerder te beperken.

4 Inkanteling artikel 60

Statuut art.60

Het Banenpact stelt: "*Bij gebrek aan een volwaardig alternatief vragen de sociale partners het behoud van het huidig statuut van wie tewerkgesteld is via art. 60 § 7 en art. 61. Het volgen van een werkervaringstraject vanuit leefloon heeft een dubbele finaliteit, nl. enerzijds duurzame doorstroom naar het NEC en anderzijds het opbouwen van het recht op een werkloosheidsuitkering via tewerkstelling. Het opbouwen van sociale zekerheidsrechten is een noodzakelijke voorwaarde opdat het OCMW door de federale overheid betoelaagd wordt voor de tewerkstelling.*"

De SERV vindt het positief dat, conform het Banenpact, bij gebrek aan een volwaardig alternatief de arbeidsovereenkomst en de opbouw van sociale rechten worden behouden.

Werking van art.60§7 optimaliseren

In het Banenpact werd gesteld: *" De Vlaamse sociale partners dringen erop aan dat de werking van art 60 § 7 en art 61 geoptimaliseerd wordt, rekening houdend met de aanbevelingen van VVSG terzake, o.a:*

- *samenwerking tussen VDAB en OCMW qua begeleiding en toeleiding naar de arbeidsmarkt;*
- *grotere nadruk op de activerende en kwalitatief versterkende component;*
- *afstemming met het Vlaamse W²-kader;*
- *voldoende flexibiliteit in de duurtijd van de trajecten."* Dit laatste met respect voor de te presteren dagen binnen de referteperiode.

Een OCMW-beleid louter gericht op 'het in regel brengen' (cfr. voldoende gewerkte dagen) ressorteert enkel kortetermijneffecten. Er moet bij art.60 ook worden ingezet op screening, voortrajecten (cfr. korte OCMW-stage voorafgaand aan art.60§7 – zie verder), een mix van diverse werkvloeren via ter beschikking stelling, activering, kwaliteitsvolle begeleiding enz. Samenwerking en onderlinge afstemming met de VDAB, met respect voor mekaars eigenheid en expertise, is hierbij cruciaal.

- **Activeringsaanpak van OCMW's**

Met dit decreet wordt de activeringsrol van OCMW's[4] bestendigd. Uit onderzoek blijkt dat vooral OCMW's met een brede kijk op activering goed werk leveren. Het is de mix aan maatregelen die het succes maakt van het OCMW-activeringsbeleid. Het is belangrijk dat alle OCMW's op deze manier (kunnen) werken. VVSG onderstreept verder o.a. het belang van meer mogelijkheden tot progressieve tewerkstelling, opleiding als vast onderdeel van een traject, het opmaken van ontwikkelings- en opleidingsplannen (POP) bij art. 60'ers, een duurtijd aangepast aan de noden en het belang van een stijgende moeilijkheidsgraad van trajecten met oog voor gevarieerde werksettings.

[4] Activering door OCMW's: In 2013 werd 11,4% van de OCMW-gebruikers (gerechtigden op een leefloon, op financiële steun of op een tewerkstellingsmaatregel of om combinatie van maatregelen) geactiveerd. Hiervoor doen OCMW's vooral beroep op art. 60§7: in 2013 werden meer dan 9 op 10 gerechtigden dankzij art.60§7 tewerkgesteld. POD Maatschappelijke integratie ondersteunt de activeringsinspanningen van OCMW's via drie specifieke initiatieven: het clusterplan voor kleine OCMW's; de verhoogde toelage voor specifieke sociale-inschakelingsinitiatieven en de partnerschapsovereenkomsten (KB 500 euro).

De SERV is van mening dat een minimale schaalgrootte noodzakelijk is om als OCMW de haar toegekende begeleidings- en activeringsopdracht ten volle te kunnen waarmaken. Uit cijfers van POD Maatschappelijke Integratie blijkt dat kleine OCMW's die samenwerken, beter scoren qua activeringsgraad dan andere OCMW's van vergelijkbare grootte. De SERV is van mening dat deze clusterwerking blijvend moet worden aangemoedigd.
Verder vormt dit ontwerpdecreet een opportuniteit om de werking en activeringsaanpak van OCMW's verder in kaart te brengen (werking/aanpak type cliënteel, schaalgrootte, resultaat, …) en (conform de VDAB) nauwgezet op te volgen.
Een aantal OCMW's bouwen nu kortdurende stages in ter voorbereiding van een art.60§7. Deze vormen voor de gebruiker en de cliënt een manier om de eerste samenwerking af te tasten. VVSG stelt dat de slaagkansen van een art.60§7-traject stelselmatig verbeteren als gevolg van het gebruik van deze stages. Deze stages worden nu echter in een min of meer juridisch vacuüm toegepast. Daarom vraagt VVSG juridisch verankerde stages die na de oriëntering de eerste stap in een activeringstraject kunnen zijn. De SERV kan dit onderschrijven, mits respect voor het uitgangspunt van trajecten op maat, zo kort als mogelijk.

Begeleiding

OCMW's werden totnogtoe vrijgesteld van patronale RSZ-bijdrage op het loon van een art.60§7. Tegenover deze RSZ-vrijstelling stond een verplichte investering in begeleiding en omkadering. In de praktijk wordt dit soms voor een mix van maatregelen ingezet (waaronder voor sociale activering). In het ontwerpdecreet wordt voorgesteld om deze vrijstelling te laten wegvallen en wordt er in een compenserende subsidie voorzien. De voorwaarden en hoogte van deze subsidie worden niet verder uitgewerkt in het ontwerpdecreet.

Voor de SERV is het belangrijk dat kwaliteitsvolle begeleiding van art.60'ers in alle OCMW's wordt gegarandeerd. Er moeten hiertoe nog een aantal randvoorwaarden worden ingevuld. Zo moet deze compenserende subsidie de begeleidingskost dekken en bijgevolg ongeveer even hoog zijn als de voormalige RSZ-korting. De budgetneutraliteit moet m.a.w. in hoofde van de OCMW's worden bewaakt. Ook moet een meer gedetailleerd kwaliteitskader voor begeleiding worden uitgewerkt. In het ontwerpdecreet werden geen voorwaarden voor kwaliteitsvolle begeleiding opgenomen (bv. mandaatvoorwaarden, trajectplan, opdrachten trajectbegeleider enz). Dit kwaliteitskader kan ook worden opgenomen in de samenwerkingsovereenkomst tussen OCMW's en VDAB.

Samenwerking OCMW's en VDAB

In het advies over de Conceptnota Tijdelijke werkervaring stelde de SERV: *"De SERV vindt het belangrijk dat het nieuwe systeem van tijdelijke werkervaring als opportuniteit wordt aangegrepen om de samenwerking tussen de VDAB en de OCMW's op het terrein structureel te versterken. Dit engagement werd al eerder genomen, maar moet nu dringend ook effectief naar de praktijk worden vertaald. Alle aanwezige knowhow en informatie moet worden benut en gebundeld."*

Zowel de inhoudelijke werking als de toeleiding van de VDAB en van de OCMW's moeten op mekaar worden afgestemd. De SERV vindt dit ontwerpdecreet een stap in de goede richting en hoopt dat er snel werk wordt gemaakt van een samenwerkingsakkoord. De SERV had bij voorkeur meer synchroon met de inhoud van het ontwerpdecreet ook deze van de samenwerkingsovereenkomst tussen de VDAB en de OCMW's gekend.

Toelages en vergoedingen bestuderen

Het systeem van financiering omvat vandaag o.a. volgende vergoedingen en toelages:

- Als een OCMW optreedt als werkgever in het kader van art. 60 ontvangt het hiervoor een toelage van de POD Maatschappelijke Integratie. Er zijn een toelage bij voltijdse tewerkstelling, een toelage bij deeltijdse tewerkstelling en een verhoogde toelage in geval van terbeschikkingstelling in een sociaal-economie-initiatief.
- In geval van terbeschikkingstelling kan een OCMW een productiviteitsvergoeding vragen aan de gebruiker. Het OCMW bepaalt of ze deze bijdrage vraagt en bepaalt ook de hoogte van deze bijdrage, maar bij terbeschikkingstelling aan privé-ondernemingen, is deze vergoeding wettelijk verplicht en bedraagt bovendien 1/12e van het verschil tussen het brutojaarloon en de toelage op jaarbasis.
- Verder is er nog de opleidings- en omkaderingspremie op basis van art.61 OCMW-Wet: wanneer een OCMW-cliënt die gerechtigd is op maatschappelijke integratie aan de slag gaat bij een privéonderneming met winstoogmerk of door het OCMW ter beschikking wordt gesteld aan een privéonderneming met winstoogmerk, kan het OCMW van de POD Maatschappelijke integratie een opleidings- en omkaderingspremie krijgen. Het OCMW houdt deze premie zelf of betaalt deze premie door aan de privé-onderneming die de kosten voor opleiding en/of omkadering heeft gemaakt.
- Tot slot is er nog KB 500 euro waarbij het OCMW een partnerschapsovereenkomst aangaat met een openbare dienst voor arbeidsbemiddeling of een erkende partner inzake begeleiding van een persoon naar tewerkstelling in een onderneming.

De SERV stelt vast dat vandaag een aantal cruciale elementen niet centralistisch noch systematisch in kaart zijn gebracht. Bijvoorbeeld:

- Welke criteria hanteert men om te bepalen of een persoon te werk wordt gesteld binnen het OCMW zelf dan wel ter beschikking wordt gesteld aan een privéonderneming of aan een sociaal economie-initiatief?
- Hoe vaak, aan wie en op basis van welke criteria wordt er een productiviteitsvergoeding gevraagd door de OCMW's en hoe hoog is deze vergoeding dan?
- Hoe vaak en wanneer wordt art. 61 in de praktijk toegepast?
- Hoe vaak en wanneer wordt KB 500 in de praktijk toegepast?
- Voor welke doelgroep en op welke manier is er in de praktijk een link tussen art. 61 of KB 500 en de andere opgesomde maatregelen?
- …

De SERV is verwonderd dat het beleid nog geen impactanalyse heeft laten uitvoeren. De SERV is van mening dat het beleid dit ontwerpdecreet had moeten aangrijpen als momentum om via een impactanalyse het systeem van vergoedingen en toelages nader te onderzoeken. De SERV vraagt om deze impactanalyse met hoogdringendheid, nl. binnen het jaar, te laten uitvoeren.

De productiviteitspremie

Wat de productiviteitspremie betreft, is er geen eensgezindheid onder de sociale partners. De werkgeversorganisaties vinden dat het systeem onmiddellijk moet worden geuniformiseerd en waar mogelijk vereenvoudigd. Ze verwelkomen het schrappen van de verplichte productiviteitspremie voor privé-ondernemingen. Dit biedt volgens de werkgeversorganisaties de mogelijkheid om het principe van de afstand tot de arbeidsmarkt meer consequent toe te

passen. De werknemersorganisaties pleiten er voor om eerst een grondig evaluatieonderzoek uit te voeren. Bijkomende informatie is volgens hen nodig om te kunnen beoordelen of het bestaande systeem moet worden bestendigd dan wel bijgestuurd.

De verhoogde toelage

Het instrument van de verhoogde toelage moet blijvend worden ingezet voor de activering van de allerzwakste doelgroep binnen het geheel van art. 60'ers en in lijn met het principe van afstand tot de arbeidsmarkt. De verhoogde toelage kan binnen de sociale economie worden behouden, maar alle types sociale economie-initiatieven moeten hier toegang tot kunnen hebben. De SERV is van mening dat het geven van extra zuurstof aan de sociale economie-sector blijvend nodig is.

Rekening houdend met de resultaten van de impactanalyse (uiterlijk over een jaar) en in lijn met het principe van afstand tot de arbeidsmarkt bepleit de SERV om het systeem van verhoogde toelage vervolgens uit te breiden naar alle types van ondernemingen. De SERV is immers van mening dat de verhoogde toelage moet worden ingezet voor de begeleiding van de allerzwaksten ongeacht hun plaats van tewerkstelling. Dit honoreert de inclusiegedachte en zorgt er voor dat het budget voorzien voor begeleiding prioritair voor de begeleiding en ondersteuning van de allerzwaksten wordt ingezet. Zodra de impactanalyse is afgerond, m.a.w. over uiterlijk een jaar, willen de sociale partners hierover met het beleid overleggen.

Art.61

In het Banenpact en in het SERV-advies over de conceptnota Tijdelijke Werkervaring stellen de sociale partners dat begeleiding op de werkvloer cruciaal is. *"De SERV vindt dat begeleiding op de werkvloer moet worden gegarandeerd. Deze begeleiding moet in functie staan van de ondersteuning van zowel de werknemer als de werkgever. Dit betekent dat de begeleiding aan een aantal voorwaarden moet voldoen opdat deze zou slagen. De begeleiding moet voldoende flexibel zijn en met een duidelijk concept. Het is duidelijk wie de begeleiding aanbiedt en wie de partners zijn en er is vrijheid bij de keuze met wie er wordt samengewerkt. Er is verder voldoende expertise inzake begeleiding."* Er wordt ook gesteld dat de werkgever moet worden ondersteund tijdens het werkervaringstraject; de werkgever die werkervaringsplaatsen ter beschikking stelt, wordt hierbij inhoudelijk gecoacht, begeleid, gefaciliteerd.

In lijn met het Banenpact en het SERV-advies over de conceptnota Tijdelijke werkervaring vragen de sociale partners dan ook dat art.61 behouden blijft maar wordt open getrokken naar alle types van ondernemingen en dat de middelen inzake art.61 blijvend worden ingezet voor begeleiding op de werkvloer zoals omschreven in het Banenpact.

Doorstroom naar sociale economie na terbeschikkingstelling in sociaal economie-initiatief is juridisch mogelijk

Het Banenpact stelt*: "Werkzoekenden die een te grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben om op korte termijn via een werkervaringstraject toegeleid te kunnen worden tot het NEC, moeten toegeleid worden naar meer aangepaste maatregelen."*

Een correcte screening en toeleiding van zowel de VDAB als de OCMW's moet hier zoveel mogelijk voor zorgen. Indien echter bij een persoon die via art. 60 ter beschikking werd gesteld binnen sociale economie, na verloop van tijd (tijdens het traject tijdelijke werkervaring of na afloop ervan) via indicering wordt vastgesteld dat tewerkstelling in sociale economie voor deze

persoon de best passende oplossing is, dan moet directe doorstroom naar sociale economie juridisch mogelijk blijven alsook een volledig werkervaringstraject in sociale economie. De SERV beklemtoont dat het hier om een uitzonderingssituatie gaat. Een voorafgaandelijke correcte screening en toeleiding zou dit moeten ondervangen.

Behoud van een open end budget

Opdat fluctuaties in de omvang van de groep van leefloners geen impact zouden hebben op de (begeleidings-)opdracht van het OCMW, is een open end budget erg belangrijk.

5 Monitoring en evaluatie van het beleid

Het nieuwe systeem van tijdelijke werkervaring moet, zowel inhoudelijk als budgettair, onderwerp zijn van een jaarlijkse, adequate monitoring en evaluatie. Het is belangrijk na te gaan hoeveel en hoe snel deelnemers die een traject succesvol doorlopen effectief aan de slag gaan in het NEC. Ook is belangrijk om te monitoren wie gebruik maakt van deze maatregel. Het bereik van kansengroepen is hierbij een belangrijk aandachtspunt.

Duidelijke evaluatiecriteria zijn uiteraard essentieel. Zo wordt nu “afstand tot de arbeidsmarkt” gebruikt als criterium voor het bepalen van de doelgroep. Dit criterium is vooralsnog vaag omschreven. Wie wordt hier specifiek onder begrepen en wie niet? Dit maakt opvolging erg moeilijk.

Zowel de trajecten vanuit VDAB als vanuit OCMW worden opgevolgd en geëvalueerd. Het verzamelen van cijfermateriaal over de werking van de OCMW’s is cruciaal. We denken hierbij aan info over het cliënteel, de vergoedingen, de betaalde lonen, de resultaten, de activeringsaanpak, …

Er wordt jaarlijks over de effecten van het beleid gerapporteerd op het VESOC-overleg en indien nodig wordt de maatregel bijgestuurd. Aangezien de regie van het systeem bij de VDAB ligt, zullen de Vlaamse sociale partners de ontwikkelingen en het groeipad ook van nabij volgen binnen de VDAB.

6 Transparante regelgeving & regelgevingsagenda

Tot slot wil de SERV nog een meer algemene opmerking maken die niet louter op dit ontwerpdecreet betrekking heeft. Er is nood aan transparante regelgeving; aan heldere decreten en dito uitvoeringsbesluiten. De SERV vraagt om deze te consolideren in een bevattelijke en duidelijke synthese die op de eerste plaats voor het betrokken werkveld maar eigenlijk voor elke lezer inzicht geeft in de historiek, de initiële en later gewijzigde/toegevoegde doelstellingen en de achterliggende logica, visie en argumentatie bij het nemen van beslissingen. Ook de verschillende werven binnen een dossier moeten duidelijk zijn: de (samenhangende) decreten, uitvoeringsbesluiten, conceptnota’s, VDAB-tenderdossiers enz. De SERV suggereert dat op de website van het departement WSE een duidelijk overzicht van deze verschillende werven met onderliggende linken wordt opgenomen.

Wat dit en hiermee samenhangende dossiers betreft (Hervorming PWA / Aanwervingsstimulans / Herschikking VDAB-werkplekleerinstrumenten) vraagt de SERV met hoogdringendheid info over de timing van de regelgevingsagenda.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 60.048/1
van 23 september 2016

over

een voorontwerp van decreet ‘betreffende de tijdelijke werkervaring, het regelen van stages en diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming’

Op 24 augustus 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'betreffende de tijdelijke werkervaring, het regelen van stages en diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 20 september 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 september 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een nieuwe regeling inzake tijdelijke werkervaring tot stand te brengen. Daarbij wordt het stelsel waarin wordt voorzien in de artikelen 57*quater*, 60, § 7, en 61, van de organieke wet van 8 juli 1976 'betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn', in de ontworpen regeling geïntegreerd. Daarnaast bevat het ontwerp diverse bepalingen inzake stages en aangelegenheden die in het kader van de Zesde Staatshervorming werden overgeheveld naar de gewesten, zoals die met betrekking tot de Plaatselijke Werkgelegenheidsagentschappen.

VORMVEREISTEN

3.1. De ontworpen regeling betreft een aangelegenheid waarover met toepassing van artikel 6, § 3*bis*, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' overleg moet worden gepleegd tussen de Vlaamse Regering en "de betrokken federale overheid".[2] De gemachtigde verstrekte over deze overlegverplichting de volgende verduidelijking:

> "We zijn het eens dat deze bepaling van toepassing is. Er was de voorbije maanden reeds overleg met RVA en POD MI. Ook RSZ werd intussen gecontacteerd.
>
> Overleg met RVA
>
> Eerste uitnodiging verstuurd op 21/3/16, eerste toelichting over de hervorming tijdelijke werkervaring op 17 mei 2016. VDAB en RVA zitten ondertussen frequent samen voor afstemming over hervorming tijdelijke werkervaring, hervorming PWA alsook de integratie van de PWA-beambten.
>
> Overleg met POD II
>
> Eerste uitnodiging verstuurd op 1/6/16, eerste toelichting over hervorming tijdelijke werkervaring/artikel 60 op 6 juli 2016. Verder overleg tussen VDAB en POD MI vond plaats op 24/8 en staat gepland op 21/9.

[1] Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Artikel 6, § 3*bis*, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 luidt: "Er wordt overleg gepleegd tussen de betrokken Regeringen en de betrokken federale overheid over:

1° het uitwisselen van informatie tussen de diensten voor opleiding, werkloosheid en bemiddeling, alsmede over de initiatieven met betrekking tot de programma's voor wedertewerkstelling van de niet-werkende werkzoekenden;

(…)."

Overleg met RSZ

Eerste stappen werden recentelijk gezet om RSZ te informeren over stopzetting werkgeversbijdrageverminderingen ikv tewerkstellingen via art. 60, § 7 via mail vanuit departement Werk en Sociale Economie."

Het overleg, bedoeld in artikel 6, § 3*bis*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 dient, wat de gewesten betreft, in beginsel te worden gevoerd door de regering. Wel is het zo dat die bevoegdheid kan worden gedelegeerd met inachtneming van het besluit waarbij de bevoegdheden van de leden van de betrokken regeringen worden bepaald. In dat verband kan gerefereerd worden aan artikel 6, eerste lid, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 'tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering', waaruit onder meer blijkt dat de leden van de regering beschikken over een delegatie voor "de samenwerking met de federale staat en de andere gemeenschappen en gewesten, voorgeschreven door de Grondwet of de institutionele wetten, als het gaat om advies-, overleg- of betrokkenheidsprocedures".

Indien het overleg dat over de ontworpen regeling wordt gevoerd niet op regerings-, maar op ambtenarenniveau plaatsvindt, zal het overleg uiteraard moeten gebeuren door personen die daartoe op een behoorlijke wijze zijn gemachtigd. Of dat effectief het geval is, blijkt niet uit de gegevens van het dossier dat aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is voorgelegd.

3.2. In artikel 6, § 2, van het ontwerp wordt bepaald dat de verplicht ingeschreven werkzoekende die werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen geniet, kan worden vrijgesteld van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst, met toepassing van artikel 5, § 1, 7°, b), van het decreet van 7 mei 2004 'tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding"'. Tevens bevat de voornoemde bepaling een regeling voor de vrijstelling van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor de werkzoekende die gedurende de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst verplicht ingeschreven werkzoekende wordt.

Artikel 6, § 2, van het ontwerp betreft derhalve ook een bevoegdheid zoals omschreven in artikel 6, § 1, IX, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Deze laatste bepaling schrijft "het eensluidend advies van de Ministerraad" voor. De bij de adviesaanvraag gevoegde documenten doen er niet van blijken dat met betrekking tot de ontworpen regeling het laatstgenoemde advies is ingewonnen. Deze vormvereiste dient alsnog te worden vervuld.

4. Indien als gevolg van het vervullen van de *sub* 3.1 en 3.2 vermelde vormvereisten nog wijzigingen zouden worden aangebracht aan de tekst van het ontwerp dient deze opnieuw om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, te worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. In diverse bepalingen van het ontwerp worden aan de Vlaamse Regering verordenende bevoegdheden gedelegeerd. Sommige van die delegaties betreffen rechten zoals bedoeld in artikel 23, derde lid, van de Grondwet.

Zo kan bijvoorbeeld de Vlaamse Regering overeenkomstig artikel 5, tweede lid, van het ontwerp, nadere voorwaarden en nadere regels (niet: modaliteiten) bepalen voor de toegang tot het traject tijdelijke werkervaring en de begeleiding tijdens het traject tijdelijke werkervaring en kan zij daarnaast nadere regels bepalen voor de duurtijd, verlenging, intrekking, schorsing, organisatie en opbouw van het traject tijdelijke werkervaring. Overeenkomstig artikel 7, tweede lid, van het ontwerp kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen met betrekking tot de instrumenten die kunnen worden ingezet gedurende het traject tijdelijke werkervaring, alsook de voorwaarden en de nadere regels van de instrumenten. Deze laatste bepaling komt erop neer dat het bepalen van zo goed als de essentie van de regeling inzake de werkplekleerinstrumenten aan de Vlaamse Regering wordt overgelaten.

In dit verband brengt de Raad van State, afdeling Wetgeving, de opmerking in herinnering die hij heeft gemaakt in advies 58.697/1 van 5 februari 2016[3] en die luidde:

> "10. […] Op grond van artikel 23, tweede lid, van de Grondwet komt het aan de 'wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel toe om de economische, sociale en culturele rechten te waarborgen en de voorwaarden voor de uitoefening ervan te bepalen'. Zowel uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof als uit de adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State blijkt dat artikel 23 van de Grondwet moet worden beschouwd als één van de bepalingen van de Grondwet die sommige aangelegenheden voorbehouden aan een wetgever.[4-5]
>
> Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat het genoemde artikel 23 van de Grondwet machtigingen niet verbiedt voor zover de machtigingen betrekking hebben op 'maatregelen'[6] of op 'de tenuitvoerlegging'[7] of op 'het aannemen'[8] van maatregelen 'waarvan het onderwerp door de bevoegde wetgever is aangegeven' en dat artikel 23 van de Grondwet zich 'geenszins ertegen verzet dat de wetgever aan de Koning de bevoegdheid opdraagt een bepaalde aangelegenheid, waarvan hij het onderwerp aanduidt, nader te regelen'[9]. Uit de adviespraktijk van de Raad van State blijkt dat hij van

[3] Adv.RvS 58.697/1 van 5 februari 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 24 juni 2016 'houdende de Vlaamse sociale bescherming', *Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 715/1, 159-160.

[4] *Voetnoot 27 van de geciteerde tekst*: Zie bijv. adv.RvS 41.413/1 van 19 oktober 2006 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 20 december 2006 'tot invoering van de toekenningsvoorwaarden van een adoptieuitkering ten gunste van de zelfstandigen'.

[5] *Voetnoot 28 van de geciteerde tekst*: Volgens het Grondwettelijk Hof heeft de Grondwet in artikel 23 een bevoegdheid toegekend aan de (formele) wetgever en voorzien in het optreden van een democratisch verkozen vergadering. Zie bijv. GwH 5 mei 2009, nr. 73/2009, B.3.4.

[6] *Voetnoot 29 van de geciteerde tekst*: GwH 5 maart 2015, nr. 24/2015, B.39 en GwH 30 april 2015, nr. 47/2015, B.7.

[7] *Voetnoot 30 van de geciteerde tekst*: GwH 10 juli 2008, nr. 101/2008, B.39; GwH 18 december 2008, nr. 182/2008, B.6.3; GwH 11 juli 2013, nr. 110/2013, B.4; GwH 3 april 2014, nr. 62/2014, B.3.2. Zie ook GwH 5 mei 2009, nr. 73/2009, B.6.4.

[8] *Voetnoot 31 van de geciteerde tekst*: GwH 9 december 2010, nr. 135/2010, B.15; GwH 22 december 2010, nr. 151/2010, B.4; GwH 28 juni 2012, nr. 84/2012, B.5.2.

[9] *Voetnoot 32 van de geciteerde tekst*. GwH 12 juli 2012, nr. 88/2012, B.13.3.

> oordeel is dat uit deze arresten desalniettemin blijkt dat de wetgever zich er bij het bepalen van het 'onderwerp' van een te waarborgen sociaal, economisch of cultureel grondrecht niet toe kan beperken het zonder meer aan de regering over te laten om de draagwijdte, de toekenningsvoorwaarden en het personele toepassingsgebied van deze rechten te bepalen[10]".

De stellers van het ontwerp doen er goed aan om, in het licht van de aangehaalde rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, de soms ruime machtigingen aan de Vlaamse Regering die in het ontwerp voorkomen en die in verband kunnen worden gebracht met rechten in de zin van artikel 23 van de Grondwet, aan een bijkomende controle te onderwerpen wat de verenigbaarheid ervan betreft met het legaliteitsbeginsel van de voornoemde grondwetsbepaling.

6. De artikelen 24 tot 35 van het ontwerp strekken tot het wijzigen of opheffen van uiteenlopende koninklijke besluiten.

Over dergelijke werkwijze heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 57.332/1/VR van 3 april 2015[11] het volgende opgemerkt:

> "De werkwijze om bij wet rechtstreeks een koninklijk besluit te wijzigen is, voor zover niet wordt geraakt aan voorbehouden bevoegdheden van de uitvoerende macht en voor zover de wetgever zich hiermee geen uitvoeringsbevoegdheid toe-eigent, principieel mogelijk. De werkwijze is evenwel sterk af te raden. Ze leidt immers tot een vermenging van rechtsregels van wettelijk en reglementair niveau in één tekst, waarbij de uitvoerende macht de wijzigingen die door de wetgever werden aangebracht, later in beginsel niet meer kan wijzigen."

Rekening houdend met de aangehaalde opmerking zou kunnen worden overwogen om de artikelen 24 tot 35 uit het ontwerp te lichten en om de beoogde wijzigingen en opheffingen te laten uitvoeren door de uitvoerende macht zelf.[12] Niettemin mag daarbij niet uit het oog worden verloren dat voor elk van de betrokken wijzigingen door de Vlaamse Regering dan een voldoende rechtsgrond zal moeten bestaan. Of dit in alle gevallen zo is, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, binnen het beperkte onderzoek van het ontwerp (zie *sub* 1) niet nagegaan.

---

[10] *Voetnoot 33 van de geciteerde tekst*: Zie bijvoorbeeld adv.RvS 54.820/1 van 24 januari 2014 over een voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het decreet van 25 april 2014 'houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap', *Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2429/1, 109-126 of adv.RvS 58.321/1-2-3-4-VR van 28 oktober 2015 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de programmawet (I) van 26 december 2015, *Parl.St.* Kamer 2015-16, nr. 1479/1, 101-102.

[11] Adv.RvS 57.332/1/VR van 3 april 2015 over amendementen 'op het wetsontwerp tot verbetering van de werkgelegenheid', *Parl.St.* Kamer, 2014-15, nr. 52-960/9, 12.

[12] De daartoe vereiste tijdsruimte lijkt niet problematisch te zijn: met uitzondering van de artikelen 25 en 26 van het ontwerp is het de bedoeling dat de betrokken bepalingen immers toch pas in werking worden gesteld op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum (zie artikel 36 van het ontwerp).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

7. Zoals in artikel 1 van het ontwerp wordt bevestigd heeft de ontworpen regeling betrekking op zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. Uit de "Algemene toelichting" die in de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt gegeven, zou evenwel kunnen worden afgeleid dat het ontwerp uitsluitend betrekking heeft op gewestaangelegenheden. Zo wordt in die toelichting enkel uitdrukkelijk gerefereerd aan de gewestbevoegdheden bedoeld in artikel 6, § 1, IX, 2°/1, 7° en 11°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. In het ontwerp worden evenwel ook gemeenschapsaangelegenheden, zoals die bedoeld in artikel 4, 16°, van de voornoemde bijzondere wet (beroepsomscholing en -bijscholing), geregeld. Het verdient aanbeveling om dit duidelijker tot uitdrukking te brengen in de memorie van toelichting.

Artikel 6

8. In artikel 6, § 1, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald wat voor de toepassing van het eerste lid van die paragraaf moet worden verstaan onder "partnerorganisaties". Het betrokken begrip wordt evenwel al gedefinieerd in artikel 3, 6°, van het ontwerp. Artikel 6, § 1, tweede lid, van het ontwerp is derhalve overbodig en moet worden weggelaten.

Artikel 16

9. In artikel 16 van het ontwerp wordt een punt 12° toegevoegd aan artikel 2, eerste lid (lees: artikel 2), van het decreet van 7 mei 2004 'tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding"'. Bij artikel 14, 1°, van het decreet van 4 maart 2016 'houdende het Vlaamse doelgroepenbeleid' werd met ingang van 1 juli 2016 evenwel al een punt 12° toegevoegd aan artikel 2 van het decreet van 7 mei 2004.[13] In artikel 16 van het ontwerp dient derhalve een punt 13° te worden toegevoegd aan artikel 2 van het decreet van 7 mei 2004. Waar nodig moeten de interne verwijzingen naar de omschrijving van het begrip "leefloongerechtigde" in artikel 2 van het decreet van 7 mei 2004 dan worden aangepast.[14]

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

[13] In artikel 2, 12°, van het decreet van 7 mei 2004 wordt het begrip "persoon met een arbeidshandicap" omschreven.

[14] Zie artikel 3, 3°, van het ontwerp.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen en definities

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet wordt aangehaald als: Tijdelijkewerkervaringsdecreet van […].

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:
1° VDAB: de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, opgericht bij het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding";
2° werkzoekende: de werkzoekende, vermeld in artikel 1, eerste lid, 7°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding;
3° leefloongerechtigde: de leefloongerechtigde, vermeld in artikel 2, eerste lid, 13°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding";
4° traject tijdelijke werkervaring: het competentieversterkend traject dat erop gericht is werkervaring te verwerven binnen een reële arbeidsmarktomgeving;
5° controledienst: de dienst, vermeld in artikel 1, eerste lid, 24°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding;
6° partnerorganisaties: de partnerorganisaties, vermeld in artikel 1, 25°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding.

Hoofdstuk 2. Het traject tijdelijke werkervaring

Afdeling 1. Werkingsprincipes

Art. 4. Het traject tijdelijke werkervaring heeft als doelstelling om werkzoekenden met een grote afstand tot de reguliere arbeidsmarkt competenties te laten opbouwen binnen een reële arbeidsmarktomgeving, met het oog op het verkleinen van de afstand tot de arbeidsmarkt.

Art. 5. Het traject tijdelijke werkervaring is een individueel traject dat toegankelijk is voor werkzoekenden. Tijdens dit traject wordt de werkzoekende begeleid om de doelstelling van het traject te verwezenlijken. Deze begeleiding kan door partnerorganisaties gegeven worden. De duurtijd van het traject tijdelijke werkervaring bedraagt maximum 24 maanden.

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden en modaliteiten bepalen voor de toegang tot het traject tijdelijke werkervaring en de begeleiding tijdens het traject tijdelijke werkervaring en kan daarnaast nadere regels bepalen voor de duurtijd, verlenging, intrekking, schorsing, organisatie en opbouw van het traject tijdelijke werkervaring.

Art. 6. §1. Bij de aanvang van het traject tijdelijke werkervaring wordt tussen de VDAB of een partnerorganisatie en de werkzoekende een werkervaringsovereenkomst gesloten. Die overeenkomst bepaalt de duur en de modaliteiten van het traject tijdelijke werkervaring.

§2. De verplicht ingeschreven werkzoekende die werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen geniet, kan worden vrijgesteld van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst, met toepassing van artikel 5, §1, 7°, b), van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding".

De werkzoekende die gedurende de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst verplicht ingeschreven werkzoekende wordt en werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen geniet, kan worden vrijgesteld van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor de resterende duur van de werkervaringsovereenkomst.

In het eerste en tweede lid wordt verstaan onder verplicht ingeschreven werkzoekende: de werkzoekende, vermeld in artikel 2, eerste lid, 11°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding".

§3. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende de in dit artikel vermelde aangelegenheden.

Afdeling 2. Werkplekleerinstrumenten

Art. 7. Gedurende het traject tijdelijke werkervaring kunnen verschillende instrumenten worden ingezet om algemene arbeids- en beroepsgerichte competenties aan te leren en toe te passen in een reële arbeidsmarktomgeving, waardoor de afstand tot de arbeidsmarkt wordt verkleind.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de instrumenten die kunnen worden ingezet gedurende het traject tijdelijke werkervaring, alsook de voorwaarden en de modaliteiten van de instrumenten.

Afdeling 3. Toezicht en handhaving met betrekking tot artikel 57quater, 60, §7, en 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 8. §1. De VDAB kan toezicht uitoefenen op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wat betreft de toekenning en aanwending van toelagen voor tewerkstelling in het kader van artikel 57quater, 60, §7, en 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De VDAB kan boekhoudkundige stukken en andere relevante stukken met betrekking tot tewerkstelling in het kader van artikel 57quater, 60, §7, en 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn opvragen bij de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§2. De VDAB kan de toelagen, vermeld in paragraaf 1, die ten onrechte zijn toegekend, terugvorderen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn als op basis van de boekhoudkundige en andere relevante stukken, vermeld in paragraaf 1, wordt vastgesteld dat er te veel toelagen zijn uitbetaald.

§3. Bij vaststelling van onregelmatigheden conform paragraaf 1 kan het dossier worden bezorgd aan de instantie die bevoegd is voor die aangelegenheden met toepassing van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels uitwerken voor het toezicht op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bij tewerkstelling in het kader van artikel 57quater, 60, §7, en 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 3. Subsidievoorwaarden voor leefloongerechtigden die in een traject tijdelijke werkervaring stappen

Art. 9. De VDAB zal de openbare centra voor maatschappelijk welzijn subsidiëren om de begeleiding van de werkzoekende in een traject tijdelijke werkervaring op zich te nemen. De Vlaamse Regering zal nadere regels en voorwaarden bepalen met betrekking tot deze subsidie.

Hoofdstuk 4. Wijzigingsbepalingen

Art. 10. In artikel 5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de programmawet van 2 augustus 2002, wordt paragraaf 4bis vervangen door wat volgt:

"§4bis. Aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt een toelage verleend die gelijk is aan het bedrag van het leefloon, vermeld in artikel 14, §1, eerste lid, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, als het voormelde centrum als werkgever optreedt met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor een persoon als vermeld in paragraaf 4, die voltijds wordt tewerkgesteld.

De toelage bedraagt maximaal het brutoloon van de tewerkgestelde persoon, zonder dat de toelage het gewaarborgde gemiddelde minimummaandinkomen kan overschrijden.

De toelage blijft verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst, ook als de familiale of inkomenstoestand van de betrokken werknemer in de loop van de arbeidsovereenkomst verandert of als hij zich in een andere gemeente vestigt.

De Vlaamse Regering kan de hoogte van de toelage bepalen bij een deeltijdse tewerkstelling, alsook de voorwaarden waaronder de toelage wordt toegekend, en kan het bedrag van de toelage verhogen en de voorwaarden ervan bepalen voor specifieke initiatieven die gericht zijn op sociale inschakeling.".

Art. 11. In de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, het laatste gewijzigd bij het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, wordt een artikel 61bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 61bis. Een tewerkstelling door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met toepassing van artikel 60, §7, van deze wet zal alleen het recht openen op de toelage die verbonden is aan de inschakeling van de persoon, vermeld in artikel 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, als er een werkervaringsovereenkomst is gesloten als vermeld in artikel 6 van het Tijdelijkewerkervaringsdecreet van […].".

Art. 12. Artikel 33 van de wet van 22 december 1995 houdende maatregelen tot uitvoering van het meerjarenplan voor werkgelegenheid, het laatst gewijzigd bij de wet van 24 april 2014, wordt opgeheven.

Art. 13. In artikel 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Een toelage is verschuldigd aan het centrum als het optreedt in de hoedanigheid van werkgever met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Bij een voltijdse tewerkstelling is het bedrag van de toelage gelijk aan het bedrag van het leefloon, vermeld in artikel 14, §1, eerste lid, 3°, van deze wet.

De toelage bedraagt maximaal het brutoloon van de tewerkgestelde persoon, zonder dat de toelage het gewaarborgde gemiddelde minimummaandinkomen kan overschrijden.

De toelage blijft verschuldigd aan het centrum tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst, zelfs als de familiale of inkomenstoestand van de betrokken werknemer in de loop van de arbeidsovereenkomst verandert of als hij zich in een andere gemeente vestigt.";

2° in paragraaf 2 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering kan de hoogte van de toelage bepalen bij een deeltijdse tewerkstelling, alsook de voorwaarden waaronder de toelage wordt toegekend.".

Art. 14. Artikel 37 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 15. Artikel 353bis/14 van de programmawet (I) van 24 december 2002, ingevoegd bij de wet van 24 april 2014 houdende aanpassingen van de vermindering van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid ten gevolge van de 6e staatshervorming, ingevoegd bij de wet van 24 april 2014, wordt opgeheven.

Art. 16. Aan artikel 2, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding", gewijzigd bij de decreten van 21 november 2008, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt een punt 13° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"13° leefloongerechtigde: iedere persoon die recht heeft op een leefloon als vermeld in de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, of die recht heeft op financiële maatschappelijke steun, equivalent aan het leefloon, vermeld in artikel 60, §3, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met uitzondering van de personen voor wie tewerkstelling niet haalbaar is om gezondheids- of billijkheidsredenen.".

Art. 17. In artikel 5, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° wordt punt c) vervangen door wat volgt:

"c) het toekennen van tegemoetkomingen voor een opleiding met het oog op de inschakeling op de arbeidsmarkt, inzonderheid de toekenning van opleidingscheques, opleidingsuitkeringen en compensatie-uitkeringen. De Vlaamse Regering kan na advies van de raad van bestuur van de VDAB nadere regels bepalen voor de toekenning, opheffing, wijziging, opschorting of vervanging van de opleidingsuitkeringen of compensatie-uitkeringen;";

2° aan punt 3° worden een punt d) en een punt e) toegevoegd, die luiden als volgt:

"d) het aanbieden of organiseren van stages om competenties te verwerven met het oog op de inschakeling op de arbeidsmarkt. De Vlaamse Regering kan na advies van de raad van bestuur van de VDAB nadere regels uitwerken om de stages op te heffen, te wijzigen of te vervangen;

e) het toekennen van tegemoetkomingen voor stages, met inbegrip van stageuitkeringen, met het oog op de inschakeling op de arbeidsmarkt. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de voorwaarden en de modaliteiten waaronder de tegemoetkomingen worden toegekend. De Vlaamse Regering kan na advies van de raad van bestuur van de VDAB nadere regels uitwerken om de tegemoetkomingen op te heffen, te wijzigen of te vervangen;";

3° er wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"10° de VDAB is bevoegd voor de controle op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wat betreft de toekenning en aanwending van toelagen voor tewerkstelling in het kader van artikel 57quater, 60, §7, en 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De VDAB is ook bevoegd om de ten onrechte toegekende toelagen terug te vorderen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.".

Art. 18. Aan hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt een afdeling 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 5. Bepalingen over stages".

Art. 19. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt aan afdeling 5, toegevoegd bij artikel 18, een artikel 22/15 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/15. Elke stagegever kan toetreden tot de krachtens dit decreet uitgewerkte stagevormen als hij aan de toegangsvoorwaarden van de stagevorm voldoet.".

Art. 20. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 22/16 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/16. De VDAB kan stages inzetten voor werkzoekenden om competenties aan te leren en toe te passen, waardoor de afstand tot de arbeidsmarkt wordt verkleind.

De bepalingen van deze afdeling zijn alleen van toepassing op de stagevormen die georganiseerd worden of erkend zijn door de VDAB. Deze bepalingen zijn onder meer niet van toepassing op de door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde stages, studies, leertijd of opleidingen in het kader van onderwijs, centra voor deeltijdse vorming en centra voor vorming van zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemingen en op het Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming Syntra Vlaanderen.

De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de vormen, de voorwaarden en de nadere regels voor stages die ze organiseert. De Vlaamse Regering kan ook na advies van de raad van bestuur van de VDAB de regels voor aanvragen van stages en voor overeenkomsten in het kader daarvan bepalen, alsook de nadere regels voor de schorsing, stopzetting of verlenging van stages.".

Art. 21. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015, wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 22/17 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/17. De kosten die verbonden zijn aan de stage, vermeld in deze afdeling, voor stagegever en stagiair kunnen geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden door de VDAB. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de voorwaarden en modaliteiten waaronder ze een financiering verleent voor de stages.".

Art. 22. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015 wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 22/18 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/18. De stagiair kan tijdens de duur van een stage recht hebben op een tegemoetkoming, met inbegrip van de stage-uitkering, hetzij ten laste van de stagegever, hetzij ten laste van de VDAB. De Vlaamse Regering kan na advies van de raad van bestuur van de VDAB nadere regels bepalen voor de voorwaarden, de toekenning, het bedrag van de tegemoetkoming en de uitbetaling van de tegemoetkoming.".

Art. 23. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013 en 24 april 2015 wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 22/19 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 22/19. Bij niet-naleving van de bepalingen van deze afdeling en de uitvoeringsbesluiten ervan, met inbegrip van de voortijdige stopzetting van een stage die uitsluitend aan de stagegever te wijten is, kan aan de laatstgenoemde het recht worden ontzegd om als stagegever op te treden voor een duur van ten hoogste drie jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de nadere regels ter uitvoering van het eerste lid.".

Art. 24. In het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering worden de volgende artikelen opgeheven:
1° artikel 36ter, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 13 maart 2006 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 december 2011;
2° artikel 36quater, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 13 maart 2006 en vervangen bij het koninklijk besluit van 10 november 2012;
3° artikel 36quinquies, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 13 maart 2006 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 10 november 2012.

Art. 25. In artikel 79, §9, van hetzelfde koninklijk besluit, het laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 10 januari 2007, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Het agentschap moet uiterlijk op 31 december van het jaar dat volgt op het jaar waarop de inkomsten betrekking hebben, voldaan hebben aan de verplichting om ten minste 25% van het bedrag, vermeld in het eerste lid, 2°, aangewend te hebben voor opleidingen of inschakelingsacties. Het niet-gebruikte saldo van die voormelde 25% is bestemd voor opleidingsinspanningen en moet binnen dezelfde termijn aan de VDAB worden gestort. Die storting wordt gelijkgesteld met een uitgave voor opleiding.".

Art. 26. In artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 juni 1994 tot uitvoering van artikel 8, §1 en §6, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, het laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 2006 tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 juni 1994 tot uitvoering van artikel 8, §1 en §6 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, worden het zesde, zevende en achtste lid geschrapt.

Art. 27. Artikel 5 van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden, het bedrag en de duur van de toelage, verstrekt aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor een deeltijdse tewerkstelling met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, van een gerechtigde op maatschappelijke integratie wordt opgeheven.

Art. 28. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 tot toekenning van een verhoogde staatstoelage aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor specifieke initiatieven, gericht op sociale inschakeling, binnen de sociale economie, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. Als een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een rechthebbende in dienst neemt met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het die werknemer bij overeenkomst ter beschikking stelt aan een sociale-economie-initiatief, wordt de toelage, vermeld in artikel 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, verhoogd tot het bedrag van het brutoloon van de werknemer, zonder dat de toelage het gewaarborgde gemiddelde minimummaandinkomen kan overschrijden.

De duur van de verhoogde toelage, vermeld in het eerste lid, is begrensd tot maximaal twaalf maanden.".

Art. 29. Artikel 3 van hetzelfde koninklijk besluit wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. Als de werknemer niet voltijds is tewerkgesteld, wordt:
1° de verhoogde toelage, vermeld in artikel 2, teruggebracht tot een bedrag in verhouding tot de contractueel wekelijks bepaalde arbeidsduur in de deeltijdse betrekking;
2° de duur van de verhoogde toelage, vermeld in artikel 2, begrensd tot maximaal zes maanden.".

Art. 30. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 4 september 2002 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de toelage, verstrekt aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor een tewerkstelling met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, van een gerechtigde op maatschappelijke integratie

die ter beschikking wordt gesteld van een privé-onderneming, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. Wanneer een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een rechthebbende in dienst neemt met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het deze werknemer bij overeenkomst ter beschikking stelt van een privé-onderneming, geldt de volgende voorwaarde voor de toekenning en het behoud van de toelage, voorzien in de artikelen 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie:
de rechthebbende wordt aangeworven met een arbeidsovereenkomst waarvan de duur:
– hetzij gelijk is aan de duur die noodzakelijk is voor het verkrijgen van volledige sociale uitkeringen;
– hetzij minstens één maand en hoogstens zes maanden bedraagt en niet hernieuwbaar is, in het geval de arbeidsovereenkomst ertoe strekt de werkervaring van de rechthebbende te bevorderen.".

Art. 31. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 14 november 2002 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de toelage, verstrekt aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor een tewerkstelling met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, van een rechthebbende op financiële maatschappelijke hulp die ter beschikking wordt gesteld van een privé-onderneming, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. Wanneer een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een rechthebbende op financiële maatschappelijke hulp in dienst neemt met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het deze werknemer bij overeenkomst ter beschikking stelt van een privé-onderneming, geldt de volgende voorwaarde voor de toekenning en het behoud van de toelage, voorzien in artikel 5, §4bis, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn:
de rechthebbende op financiële maatschappelijke hulp wordt aangeworven met een arbeidsovereenkomst waarvan de duur:
– hetzij gelijk is aan de duur die noodzakelijk is voor het verkrijgen van volledige sociale uitkeringen;
– hetzij minstens één maand en hoogstens zes maanden bedraagt en niet hernieuwbaar is, in het geval de arbeidsovereenkomst ertoe strekt de werkervaring van de rechthebbende op financiële maatschappelijke hulp te bevorderen.".

Art. 32. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 14 november 2002 tot toekenning van een verhoogde staatstoelage aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor specifieke initiatieven, gericht op sociale inschakeling, binnen de sociale economie, voor rechthebbenden op financiële maatschappelijke hulp wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. Als een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een rechthebbende in dienst neemt met toepassing van artikel 60, §7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het die werknemer bij overeenkomst ter beschikking stelt aan een sociale-economie-initiatief, wordt de toelage, vermeld in artikel 5, §4bis, vierde lid, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verhoogd tot het bedrag van het brutoloon van de werknemer, zonder dat de toelage het gewaarborgde gemiddelde minimummaandinkomen kan overschrijden.

De duur van de verhoogde toelage, vermeld in het eerste lid, is begrensd tot maximaal twaalf maanden.".

Art. 33. Artikel 3 van hetzelfde koninklijk besluit wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. Als de werknemer niet voltijds is tewerkgesteld, wordt:
1° de verhoogde toelage, vermeld in artikel 2, teruggebracht tot een bedrag in verhouding tot de contractueel wekelijks bepaalde arbeidsduur in de deeltijdse betrekking;
2° de duur van de verhoogde toelage, vermeld in artikel 2, begrensd tot maximaal zes maanden.".

Art. 34. Artikel 28/15 van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het Hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 24 april 2014, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 35. Het koninklijk besluit van 2 april 1998 tot uitvoering van artikel 33 van de wet van 22 december 1995 houdende maatregelen tot uitvoering van het meerjarenplan voor werkgelegenheid wordt opgeheven.

Art. 36. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding, met uitzondering van:
1° artikel 25, dat in werking treedt op de dag na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad;
2° artikel 26, dat in werking treedt op 1 januari 2017.

Brussel, 7 oktober 2016.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS